

La Pilastra

**E
n
t
r
e

c
a
m
i
n
s

i

c
o
r
r
i
o
i
s**

Revista del municipi de Bescanó
Núm 8 - Març 2000

Activitats de l'Agrupació Sardanista "Avi Guillem"

Diumenge 5 de març, Audició de sardanes i ball amb la cobla Principal de Banyoles i el grup Harmonia.

Diumenge 2 d'abril, 19a Trobada Sardanista Infantil, amb la cobla Contemporània, a les 11 del matí, a la Pista Poliesportiva.

Dissabte 29 de juliol, 6a Nit de la Sardana, amb la cobla Contemporània.

Tercer Concurs Literari Bescanó

Divendres 10 de març, tancament del termini de presentació de treballs a l'Ajuntament.

Diumenge 16 d'abril, a 2/4 d'1 del migdia, proclamació dels guanyadors i repartiment de premis, a l'Hotel d'Entitats.

Actuacions de la Coral Josep Ruhí de Bescanó

Dissabte 18 de març, missa de casament.

Diumenge 9 d'abril, concert al Palau Sant Jordi de Barcelona.

Diumenge 30 d'abril, missa de casament.
(Dates per concretar) concerts a Olot i Palamós.

Debat sobre els joves i les motos

Abril (data per concretar).

Amb la participació de representants de l'administració, policia, joves, pares i professionals (antropòlegs i sociòlegs).

Cicle de conferències sobre la Guerra Civil a Bescanó

Dimecres 5, 12 i 26 d'abril i 3 de maig (grup A); **divendres 7, 14 i 28 d'abril i 5 de maig** (grup B).

A càrrec de Lluís Solé Perich, a l'Hotel d'Entitats. Col·laboració de Joan Segur Peracaula i G.I.C.

Sena Fira de l'Embotit

Dissabte 8 d'abril, Gran Ball del Mil·lenni al pavelló amb el grup Miramar.

Diumenge 9 d'abril, Fira de l'Embotit de 10 del matí a 8 del vespre, al Parc de l'Ajuntament i rodalies. Matí: 4a Trobada de Puntaires i animació a càrrec dels Grallers de Bescanó. Migdia: Audició de sardanes i dinar a base d'entrepans de botifarra. Tarda: Animació infantil amb el grup Jaume Barri i Companyia, Sena Diada Castellera amb els Marrecs de Salt i els Castellers de l'Albera. Tot el dia: Exposició Porkomania i Exposició de Motos Antigues.

Vine per Setmana Santa amb el GEBI!

Els dies 17, 18, 19 i 20 d'abril, el GEB tornar a organitzar per a tot el poble l'excursió de Setmana Santa. Aquest any a la Casa de Colònies Ca l'Aldric de Romanyà de la Selva. Animeu-vos i veniu per Setmana Santa amb el GEB.

Més endavant rebreu més informació de l'excursió.

No oblideu que aquest any el GEB celebra el seu desè aniversari i per aquest motiu vol celebrar-ho amb tots aquells que en algun moment han passat pel GEB.

Recordeu, els del GEB ens trobem els dissabtes de 5 a 7 de la tarda al local de l'antiga rectoria. Veniu a provar-ho!

Celebració del Dia de la Terra

Abril (data per concretar).

Pilarín Bayés a la Biblioteca Municipal Josep Fontbernat de Bescanó

Maig (data per concretar).

Festa del Patronat

Dissabte 27 de maig, a la plaça del Mil·lenni.

Entrepans de botifarra i pinxos i Gran Ball de fi de festa.

Foc de camp

Finals de maig (data per concretar).

Donadors de Sang

Mitjan maig, donació anual a l'Escola Pública Dr. Sobrequés.

Dijous 22 de juny, Assemblea anual de la Germandat de Donadors de Sang de Girona i Comarques.

Dissabte 22 de juliol, Festa del Donant, sopar-revetlla a Cassà de la Selva.

Telèfons d'interès

Ajuntament:

Oficines municipals.....	972 44 00 05
Fax.....	972 44 27 02
Recaptació.....	972 44 26 49
Hotel d'Entitats	972 44 01 60
Piscines	972 44 28 68
Consultori sanitari.....	972 44 25 70
Farmàcia.....	972 44 00 59
Cinema Unió.....	972 44 01 60
Escola pública	972 44 02 28
Escola bressol.....	972 44 03 63
Biblioteca.....	972 44 07 20
Casal d'avis.....	972 44 07 79
Mossos d'Esquadra.....	088
Creu Roja	972 22 22 22
Bombers	085

Parròquies:

Sant Llorenç de Bescanó.....	972 44 02 81
Sant Andreu d'Estanyol	972 44 02 81
Sant Pere de Montfullà.....	972 23 81 89
Sant Mateu de Vilanna	972 42 08 07

Horari dels serveis d'atenció al públic de l'Ajuntament

Oficines municipals:

de les 10 del matí a les 2 de la tarda, de dilluns a dissabte.

Assistent social:

els dimarts, de les 9 del matí a les 2 de la tarda (millor concertar hora prèviament).

Recaptació:

dimarts, de les 10 a 2/4 de 12 del matí.

Serveis tècnics:

- Aparellador: els divendres, de les 10 del matí a les 3 de la tarda i de 4 a 8.

- Arquitecte: els divendres, de la 1 del migdia a les 3 de la tarda, prèvia concertació d'hora.

AGENDA I SERVEIS	2
EDITORIAL.....	3
EL POBLE EN VIU	4-10
INFORMACIÓ MUNICIPAL	11-16
CULTURA.....	17
REPORTATGE.....	18-24
ENTREVISTA	25-27
ESCOLA.....	28-32
ESPORTS	33-35
ENTRE CAMINS I CORRIOLS.....	36-37
MOSAIC	42-43

EDITA: AJUNTAMENT DE BESCANÓ

CONSELL DE REDACCIÓ: Lluís Comamala, Gil Costa, Mei Ferrer, Fina Jiménez, Joan Masoliver, Ramon Ministrat, Ramon Ponsatí, Andreu Pulido i Dolors Vilamitjana

PORTADA: Joan Segur i Peracaula

FOTOGRAFIA: Joan Masoliver, Joan Segur i arxius de l'Ajuntament i particulars

ELABORÀ: JJ Comunicació

IMPRIMEIX: Palahí Arts Gràfiques, SC

DIPÒSIT LEGAL: GI-1260-96

Amb el suport de Diputació de Girona

Hi ha moltes paraules en la nostra llengua que tenen un bon ús, un bon significat, en una paraula, que tothom entén i que es fan servir sempre.

N'hi ha una, al nostre entendre, que és essencial a la nostra vida i que sembla que no fem servir massa, no és una paraula que signifiqui massa acció, però sí que caldria fer-la servir molt sovint. És la paraula "EQUILIBRI".

Els romans amb la seva frase de "virtus in medio" constataven la importància de l'equilibri.

Diuen els metges que el nostre organisme ha d'estar equilibrat pel que fa als elements que el componen: potassi, sodi, ferro, etc.

Qui té jovent a qui ensenyar a criticar o a fer comentaris de textos sap de la importància que té buscar l'equilibri entre els seus judicis i allò que llegeixen.

També a LA PILASTRA intentem buscar l'equilibri en les seves parts, en els seus comentaris, perquè sigui sempre una revista del poble.

A casa de cadascú tothom busca l'equilibri en l'economia, en la manera d'educar els fills. En les nostres relacions amb l'altra gent cal buscar l'equilibri per poder viure en pau i harmonia. Quan es trenca l'equilibri hi ha malestar. Per a tots seria bo fer exercicis d'equilibri: els joves amb els grans, els grans amb els joves, els qui venen amb els qui compren, els qui circulen amb cotxes, motos... amb els vianants, els governants amb els governats (facilitant-los la seva tasca) i els governants (del nivell que siguin) entre ells mateixos amb la finalitat que un correcte equilibri entre ells doni fruits de prosperitat al poble. Pensem que a tots ens cal equilibrar les coses per a no prendre mesures fora de lloc.

Si busquem l'equilibri en les nostres decisions potser estalviaríem feina, maldecaps, pèrdua de temps. Potser no tiraríem pedres al nostre terrat.

Quan no fem exercicis d'equilibri potser no pensem que hipotequem les nostres actuacions futures, les actuacions dels nostres successors, d'aquells que hauran de governar l'endemà.

Amb tot això, què és l'equilibri? Equilibri, i no ens les volem donar de massa llestos, és buscar la justa mesura de les coses; que la finalitat que busquem estigui d'acord amb els mitjans que hi posem; que les coses que ara diem, fem o executem, no siguin una llosa per a un futur; que busquem la convivència encara que a voltes hàgim de violentar els nostres desitjos.

El Consell de Redacció

El Pessebre vivent

Aquest Nadal passat vam poder gaudir de la novena edició del Pessebre vivent de Bescanó. Respecte de l'última edició, els organitzadors van decidir recuperar els espais del voltant de l'església de Sant Llorenç, a més de continuar amb el recorregut de la zona que envolta el parc de l'Ajuntament. Pensem que és un encert tornar a instal·lar una part del pessebre en una de les zones més belles del poble.

El nombre de visitants es manté, cosa que fa que el Pessebre vivent de Bescanó ja sigui una mostra totalment consolidada dins de l'oferta pessebrística de Nadal a les nostres comarques. Els organitzadors no volen deixar d'agrair un cop més la col·laboració desinteressada de tota la gent que, d'una manera o una altra, fa possible cada any la realització d'un acte tan tradicional com aquest. Fan una crida també a la participació ciutadana, perquè el Pessebre abans que res és un acte que afecta el poble i perquè cada any pugui anar millorant.

Cal felicitar la lloable actuació dels actors que introduïen els visitants en el pessebre, que donaven un caire humorístic a l'esdeveniment. Tanmateix, vam trobar a faltar la introducció dels anys anteriors, interpretada pel magnífic actor Xavier Duran, que aquest any no va poder participar en el Pessebre per motius de salut. Seria desitjable per a l'edició de l'any vinent -la desena- que els actors d'enguany i en Xavier Duran ens poguessin oferir una actuació inoblidable. Es podria aprofitar la celebració dels deu anys del Pessebre vivent de Bescanó per fer un acte més gros, més festiu i més participatiu. Des d'aquestes pàgines fem una crida als bescanonins perquè participin en el pessebre de l'any vinent.

Tot i que cal agrair als organitzadors els esforços que dediquen a muntar el pessebre, convindria resoldre per a l'any vinent els problemes de sonoritat que hi va haver el dia de Sant Esteve. Tot i que aquests problemes no van desmerèixer l'acte de cap manera, sí que seria desitjable que es resolguessin per fer un pessebre cada vegada millor. ■

Els Reis han tornat per 40ena vegada a Bescanó

Aquest any s'ha celebrat el 40è Aniversari de l'arribada de SS.MM. els Reis Mags de l'Orient a Bescanó. A les set en punt de la tarda del dimecres 5 de gener, els llums dels carrers de Bescanó es van apagar per donar pas als colors i l'esplendor de Melcior, Gaspar i Baltasar.

Els Reis van acabar la cavalcada davant l'església de Sant Llorenç, on hi havia una escenificació del Naixement. Després, ses majestats anaren al pati de l'Ajuntament, on van repartir regals i il·lusió a tots els nens i nenes que van voler pujar a saludar-los. ■

Festa del Casal d'avis

El passat 28 de desembre, als voltants de les 6 de la tarda i sota el patrocini de Caixa de Girona, es va celebrar en el Casal d'avis una festa per a la gent gran del poble.

La festa, que es va organitzar per commemorar el Nadal, va comptar amb la participació d'artistes de la cançó i de l'espectacle de reconegut prestigi.

En acabar la vetllada, els assistents varen poder compartir torró i brindar amb cava, tot celebrant una nova arribada del Nadal. ■

La temporada de caça del senglar.- Un grup de caçadors de Bescanó amb un dels exemplars, obert en canal, abatuts durant la temporada del senglar d'enguany, que ha estat força productiva. ■

El Petit PIN de Nadal

Hi ha hagut novetats aquest Nadal en els actes dedicats a la mainada i el jovent de Bescanó. El ja tradicional Petit PIN de Nadal s'ha traslladat de les instal·lacions de l'Ateneu a les de l'antic Casal de Jubilats, a l'edifici de l'Ajuntament. No cal dir que aquest canvi d'emplaçament ha fet millorar en tots els sentits el Petit PIN, no ja perquè disposava d'unes instal·lacions millors i més espaioses, sinó perquè ha permès programar activitats com la projecció de pel·lícules, la instal·lació d'ordinadors amb jocs per als joves i una taula de billar.

Hem de destacar també l'espai dedicat als més petits, més ampli que en els anys anteriors i amb més jocs perquè poguessin gaudir.

Cal remarcar l'enorme èxit d'assistència: cada dia programat per a aquestes activitats, el local es va emplenar, cosa que va fer que fins i tot quedessin petites les instal·lacions. Seria possible disposar d'un espai més ampli per a l'any vinent? ■

La Quina de Nadal

Un any rere l'altre, la Gran Quina de Bescanó segueix aportant una gran aflluència de públic. Aquest any no ha estat una excepció, i les grades del pavelló s'han omplert cada dia.

En l'edició d'aquest Nadal la Quina ha sofert la competència de pobles veïns, però ni això ha fet que perdés l'interès.

Cal destacar que enguany el Grup Excursionista Bescanó (GEB), la Comissió de Festes i els caçadors han col·laborat en les tasques de neteja i manteniment del recinte poliesportiu.

La Gran Quina de Bescanó ha tornat a estar la millor opció per passar les tardes de les festes nadal·lenques. ■

Un concert amb alçada

El famós compositor català Toni Xuclà va escollir Bescanó per enregistrar el seu nou disc en directe. Per venir a Bescanó, Xuclà es va fer acompanyar pel cantant de *Ja T'ho Diré*, *Cris Juanico*, i una de les quatre guitarres dels Gossos, *Juanjo Muñoz*.

El concert va tenir lloc el passat diumenge dia 19 de desembre al Teatre Municipal de Bescanó.

En els últims anys, Bescanó s'ha convertit en un dels pobles on l'anomenat "rock català" ha tingut més presència. Recordem que per aquí ja han passat grups tan consolidats com *Els Pets*, *Lax'n Busto*, *Ja T'ho Diré*, *Brams*, *Sopa de Cabra*...

El fet que Toni Xuclà hagi escollit Bescanó per gravar el seu últim disc, doncs, no és una casualitat i, és clar, això és un orgull per al poble. ■

La coral Josep Ruhí de Bescanó, 10 anys de vida

Quan una mainada arriba als 10 anys se sol dir "Ara ja ets un homenet" o bé "Ara ja ets una pibilleta". Ben segur que aquestes expressions tan populars venen arran de les dificultats que té la mainada per arribar als 10 primers anys. En aquest moment es donen per superats tots els constipats, mals de coll, angines i febres de tota naturalesa que solen acompanyar el creixement.

En la vida pràctica passa el mateix en totes les entitats en vies de promoció. Quants afanys, quants esforços, quanta constància no han suposat als cantaires de la nostra coral per arribar als 10 anys. Però totes aquestes angoixes avui han donat el seu fruit. La coral té un cert prestigi i ben merescut.

Enguany, en el VIIIè Concert de Sant Esteve, ens ho han dit abastament. Totes les obres que oferiren en aquest concert tingueren una excel·lent dicció, fins i tot ens atrevírem a dir que ha estat el Concert de Sant Esteve de més qualitat. I en aquesta línia voldríem destacar dues obres: Muntanyes del Canigó, per l'esplèndida boca closa, i la sardana Maria de les Trenes, que en les veus de la nostra coral va resultar una peça brillant i exquisida.

Hem preguntat al director pel secret d'assolir aquesta envejable fita. Ens diu:

"Ben senzill, l'afany de superació fa miracles. Tots, i dic tots, els cantaires han demostrat ser persones esforçades, conscients i conseqüents. Estic orgullós de ser el director d'uns cantaires que malden per dir les cançons cada dia millor. I, també ho he de dir, uns cantaires que com a persones són companys per a tota la vida. La coral és com una família".

Enguany, acabat el concert tingué lloc un petit pisco-labis de celebració on s'hi féu patent aquesta familiaritat que hi ha entre tots els cantaires i també els entusiastes seguidors. En aquesta simpàtica festeta hi va haver de tot, però volem destacar per la seva originalitat el recital de "l'auca de la coral". La senyora Glòria Rigau, autora dels rodolins, amb el seu particular to burleta però al mateix temps entranyable i cordial, va fer-ne una lectura memorable.

Amb motiu dels 10 anys, la coral ha editat un volum commemoratiu, on hi figuren les dades històriques de l'entitat. Tots aquells bescanonins que desitgin un exemplar poden sol·licitar-lo a qualsevol cantaire. És un llibret imprescindible per explicar la història de la nostra coral.

Però la vida continua i ja ens parlen dels propers compromisos: Olot, Palamós, el Palau Sant Jordi de Barcelona, casaments, etc. Per molts anys!

Relació d'actuacions

A més de cantar una sardana en el marc de la missa solemne que se celebrà el passat diumenge 13 de febrer per commemorar el 20è aniversari de la creació de les agrupacions sardanistes de les comarques gironines, la coral Josep Ruhí de Bescanó té previst realitzar les següents actuacions:

18 de març..... Missa de casament.

9 d'abril..... Concert al Palau Sant Jordi de Barcelona.

30 d'abril..... Missa de casament.

Per determinar ... Concerts a Olot i Palamós.

El premi Ceret-Banyoles

El director de la coral Josep Ruhí de Bescanó va ser distingit amb el primer premi del 15è Concurs de composició de sardanes Ceret-Banyoles. Des d'aquestes ratlles felicitem el senyor Jaume.

L'obra porta per títol *Un mussol a la barana*. És una sardana descriptiva i explica com es passeja un mussol per la barana de la balconera una nit d'agost. D'aquest fet n'han fet ressò tant els diaris com els programes de ràdio de les nostres emissores i fins i tot TV3.

De la qualitat de l'obra ens en parla el corresponal del diari *l'Independent* de Perpinyà, el qual diu: "La recerca de la innovació, la qualitat descriptiva, el rigorós coneixement de l'orquestració, la riquesa de sonoritat, la instrumentació i una perfecta harmonització, són els criteris que, a parer meu, han inclinat el jurat a l'hora d'atorgar el premi".

N'estem ben contents! ■

Trimestre atapeït per als donants de Bescanó

Els donants de sang de Bescanó tindran tres dates claus entre el mesos de maig i juliol de l'any 2000, segons informen els representants locals de la Germanat de Donadors de Sang de Girona, Narcís Carreras i Glòria Rigau.

A mitjan maig tindrà lloc la primera donació voluntària de l'any a l'Escola Pública Dr. Sobrequés, on la darrera extracció es va dur a terme el 20 de novembre de 1999. Tot i que Girona és autosuficient, aquestes donacions tenen molta importància, ja que hi ha d'altres indrets on fa falta sang, com ara Barcelona, on durant les festes

nadalenques cal fer una crida supletòria a la solidaritat dels donants.

El 22 de juny tindrà lloc l'assemblea anual dels donants, una oportunitat excel·lent perquè tots els donats i amics s'assabentin millor de què és la Germanat, què fa i què s'espera d'ella, així com de la seva situació comptable. A més, qui vulgui col·laborar-hi més directament tindrà l'oportunitat de formar part de la Junta, que cada any es renova parcialment. Per facilitar l'assistència dels donants i acompanyants a l'acte, que s'espera que sigui massiu, hi haurà un servei d'autocar, tant a l'anada com a la tornada.

Finalment, la festa del donant se celebrarà el dissabte 22 de juliol a Cassà de la Selva i registrarà un canvi notable respecte a les edicions anteriors, ja que la tradicional arrossada (que, per cert, el nostre poble ha organitzat dos cops amb una nota molt alta) es pensa convertir en un sopar-revetlla, on no hi faltaran el cava i la coca que, juntament amb la música en viu, donaran un bon punt final a la festa.

Per últim, cal avançar-vos que més endavant tots els donants i amics de la Germanat seran informats puntualment, mitjançant programes detallats, dels actes abans esmentats. ■

Germanat de Donadors de Sang de Girona

9ena Exposició de bolets

El diumenge 24 d'octubre de 1999 es va celebrar a l'Escola Pública Dr. Sobrequés de Bescanó la 9ena edició de l'Exposició de bolets, organitzada pel Grup Boletaire Bescanoní.

L'exposició es va muntar amb els bolets recollits dos dies abans pels membres del Grup Boletaire i d'altres veïns de Bescanó, uns bolets que durant tot el dissabte es van anar portant a la casa del Sr. Emili Patiño per, posteriorment, ser instal·lats a l'escola.

Cal destacar que va haver-hi una arrossada per a totes les persones que, amb la seva col·laboració, van fer possible l'exposició.

El nombrós públic assistent a l'exposició, a més de contemplar els diferents tipus de bolets, va poder escoltar les explicacions tècniques del micòleg Josep Girbal, que també va fer la xerrada de cloenda de l'acte. Hi hagué degustació de bolets amb més de trenta plats ■

Representacions al Teatre Municipal Alba Bescanonina

Els mesos d'octubre i novembre de l'any passat, el Teatre Municipal *Alba Bescanonina* va acollir tres representacions teatrals, que van aplegar força públic.

La primera va tenir lloc la tarda del diumenge dia 17 d'octubre i va anar a càrrec de la companyia Teatraires El Ratinyol de Cruïlles, que van presentar l'obra "*Avi jove vol companyia*".

El diumenge dia 21 de novembre, també a la tarda, la companyia Ralet-Ralet va escenificar l'espectacle de contes "*Hi havia una vegada*".

Finalment, la nit del dissabte dia 27 de novembre li va tocar el torn a la companyia DDT Teatre, que va representar la tragicomèdia "*Ni amb tu ni sense tu*".

Totes tres representacions van ser organitzades per l'ONACSEB i la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Bescanó. ■

Missa sardanista de la Festa de l'Agrupació de Trobades Sardanistes Infantils.

Activitats de l'Agrupació Sardanista "Avi Guillem"

Des de l'última Pilastra tenim diverses coses per explicar, per tant, les tractarem una mica per sobre i ens entretindrem més en l'últim acte, que és el que ha tingut més ressò i que no és altre que la Festa de l'Agrupació de Trobades Sardanistes Infantils de les Comarques Gironines.

Començarem per la Castanyada que vàrem celebrar el dia 17 d'octubre, coincidint amb les Eleccions al Parlament de Catalunya. Aquesta coincidència ens feia una mica de por i, per això, ens vàrem acollir a la proposta de l'Ajuntament de fer actuar el grup de balls tradicionals *Escampillem*, que al seu dia no va poder actuar per culpa del mal temps i, per tant, era una actuació pendent. La gent va respondre bé a l'hora de les sardanes, però al començar els balls tradicionals es va quedar la pista quasi buida, ja que la majoria de públic assistent a aquests actes vol ballar balls de saló i no està obert a noves propostes. Ens vàrem disculpar als diaris pel malentès i per si la informació no havia arribat prou bé a tothom.

Més endavant, un acte que no havíem programat. Era l'aniversari d'una coneguda empresa del poble i ens va proposar que organitzéssim una festa d'agraïment al poble les despeses de la qual anirien al seu càrrec. Va ser el dia 5 de desembre de 1999, vàrem tenir la cobla *Principal de Banyoles* i el conjunt *Twister* i hi va haver força gent.

Com cada any, hem anat a la Marató de TV3 per col·laborar en les diferents tasques que es poden dur a terme en tot el complex engranatge d'aquesta iniciativa solidària, que enguany estava dedicada als trasplantaments d'òrgans. L'Agrupació Sardanista "Avi Guillem", sempre que pot, posa el seu gra de sorra en actes solidaris i aquest any érem cinc voluntaris a la Marató.

Els dos curssets d'aquest any ja han començat. El que

fem per a la mainada ho va fer el 21 de novembre i es du a terme els diumenges, d'11 del matí a 12 del migdia, a l'Ateneu. Estem molt contents de l'acceptació, ja que ha començat mainada nova, però el que volem destacar és que la colla del més grans que tenim continua i ho fa amb il·lusió i realment molt bé. Aviat començarem a assistir a les Trobades Sardanistes. El curset adreçat a gent gran es fa els dijous, de 9 a 10 del vespre, també a l'Ateneu i va començar el 27 de gener. Ha tingut molta acceptació, tanta que el local se'ns fa petit. Hi ha una colla que saben ballar i venen a perfeccionar la seva dansa i uns quants que, tips d'haver-se de conformar mirant la sardana, s'han decidit a aprendre a ballar-la. Mai no és tard.

Trobades Sardanistes Infantils

I per últim, cal parlar-vos de la Festa de l'Agrupació de Trobades Sardanistes Infantils de les Comarques Gironines, que aquest any es va celebrar aquí, a Bescanó, i en homenatge als socis fundadors de les Trobades Sardanistes Infantils. Les Trobades s'inicien cada any amb una festa que se celebra a proposta de la Junta de l'Agrupació, que actualment està formada per associacions de 30 pobles i 3 escoles. Aquest any la festa ha estat l'esmentat homenatge, que ens va semblar molt bé a tots els membres de l'Agrupació. Llavors s'havia de trobar un lloc adient per dur-la a terme i de les diferents propostes presentades es va decidir, en assemblea, que fos Bescanó.

L'agost de 1981 neix a Bescanó l'Agrupació de Trobades Sardanistes Infantils, impulsada, entre d'altres, per Guillem Palahí, l'avi Guillem, i la Francina Boris, la veu de la Sardana. Deu pobles van participar en aquell primer contacte entre municipis que organitzaven cur-

sets d'ensenyament de sardanes per a la mainada a les nostres comarques. Van elegir una comissió gestora per coordinar l'Agrupació, que es va preocupar de contactar amb representants de més localitats on també es feien cursets de sardanes i d'aquesta manera augmentar el número de socis fundadors de l'entitat, unes persones que ara han estat homenatjades i que són les següents: Manel Torrent, de Bonmatí; Joan Muxach, d'Albons; Remei Gómez, de la Cellera; Joan Sanahuja, d'Amer; Guillem Palahí, de Bescanó, Joaquim Vila, d'Anglès; Generós Mestres, de Girona; Miquel Salvatella, de Cervià de Ter; Josep Pujades, de Torroella de Montgrí; Joaquim Puig, d'Ullà; Joaquim Massa, de Cassà de la Selva; Sebastià Coromines, de Cadaqués; M. Empar Ferrando, de Foixà; Miquel Romans, de Ventalló; Joaquim Hostench, de l'Escala; Albert Callol, de l'Escala; Joan Roca, de Camallera; Miquel Gasull, de Viladamat; Francesc Batlle, de Sant Jordi Desvalls; Josep Pons, de Salt; Martirià Riera, de Banyoles; i Dolors Turró, de Medinyà.

Entre la Junta de l'Agrupació de Trobades, l'Agrupació Sardanista "Avi Guillem" i Salt Sardanista -aquests últims tenien programades sardanes i ball per a aquest dia i ens varen oferir la cobla i el conjunt i traslladar la festa a Bescanó-, vàrem començar a treballar per aconseguir el que en podríem dir un èxit, tant de participació com de funcionament de l'acte. Vàrem tenir una molt bona resposta per part dels altres pobles -n'hi havia vint de representats- i també per part de la gent de Bescanó, i no cal dir que la col·laboració de l'Ajuntament va ser clau.

La festa es va dur a terme el dia 13 de febrer d'enguany i va començar amb una missa sardanista que Mn. Quim va fer molt amena i distreta i que va comptar amb l'acompanyament de la coral Josep Ruhí de Bescanó, que va cantar "la Maria de les Trenes" mentre la ballaven els nois i noies que segueixen el curset infantil, aconseguint-se un resultat molt lluït.

En sortir de l'església ens esperaven els Grallers de Bescanó, que van col·laborar en la festa tot acompanyant-nos a fer un tomb pel poble fins arribar al pavelló, on ja estava tot a punt.

A la pista descoberta hi havia dos inflables, un castell i un tobogan, on la mainada que ens acompanyava hi va poder jugar tantes vegades com va voler. A les dues vàrem començar a dinar i, per cert, cal dir que l'arròs estava boníssim. Després del cafè la cobla ja retilava per començar a tocar sardanes, tothom ja en tenia ganes, doncs, el que ens unia a tots els assistents a l'acte és l'estima per la sardana.

Després de ballar la primera es va retre homenatge als socis fundadors de l'Agrupació de Trobades, un acte conduït pel conegut locutor Francesc Sánchez i que va comptar amb l'assistència, entre d'altres, del president del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tra-

Els socis fundadors de les Trobades Sardanistes Infants.

dicional Catalana, Joan Vidal i Gayolà; el coordinador territorial del Departament de Cultura a Girona, Joan Domènech i Moner; l'alcalde de Bescanó i Diputat al Parlament de Catalunya, Xavier Soy; i el president de la Federació Sardanista de Catalunya, Bartomeu Duran.

Un cop repartits tots els rams i records, la festa va continuar amb la resta de sardanes i el ball a càrrec del conjunt *Twister*.

Val a dir que va ser un dia molt emotiu, i un gran repte per a l'Agrupació Sardanista "Avi Guillem", ja que som pocs i ens vàiem molta feina a sobre, però hem d'agrair la col·laboració dels nostres socis, que s'hi van abocar i ens donaren un cop de mà sense el qual hagués estat impossible que poguéssim gaudir d'una diada per recordar.

D'altra banda, i ja per acabar, volem avançar-vos les properes activitats que tenim previst organitzar; com són l'audició i ball amb la cobla Principal de Banyoles i el grup Harmonia del dia 5 de març, la 19ena. Trobada Sardanista Infantil, que comptarà amb la cobla *Contemporània* i es desenvoluparà a la pista poliesportiva a partir de les 11 del matí del dia 2 d'abril i, finalment, la 6a Nit de la Sardana, també amb la cobla *Contemporània*, i que es durà a terme el 29 de juliol. ■

Agrupació Sardanista "Avi Guillem"

Festa Major d'Estanyol 1999

El diumenge dia 28 de novembre de 1999, Estanyol va celebrar la seva Festa Major.

La festa es va iniciar a 2/4 de 12 del matí amb l'Ofici solemne en honor de Sant Andreu, que va comptar amb la participació de la Coral Josep Ruhí de Bescanó.

A la sortida de missa es va fer la tradicional rifa d'un xai i la celebració es va cloure amb l'audició completa de sardanes que a la tarda va interpretar la cobla Sa Palomera de Blanes. ■

Germandat de Sant Esteve de Bescanó

La Junta de la Germandat de Sant Esteve es va reunir el dia 3 de novembre de 1999, aproximadament un mes i mig abans de la celebració de l'Assemblea General de l'entitat, que tradicionalment es du a terme el dia del Sant Patró, 26 de desembre.

En aquesta reunió de la Junta es va acordar que tots els socis jugaven 500 pessetes al número 01.058 de la rifa de Nadal, sempre que estiguessin al corrent en el pagament de les seves quotes. També es va decidir crear un fons de socis perquè, de forma voluntària, vagin als enterraments d'altres associats en representació de la Germandat i, si s'escau, amb la bandera, i es va aprovar la proposta que la Germandat recordi els socis difunts amb un ram de flors.

Es va informar que l'any 1999 la Germandat havia tingut una despesa extraordinària per tal d'inscriure's en el Registre Mercantil, com era preceptiu, que entre notari, registrador, agència i aranzels, pujava a 175.000 pessetes. A més s'indicà que la Germandat havia doblat les prestacions per defunció sense tocar els rebuts, però la Federació de Mutualitats sí que ho havia fet, motiu pel

qual la Junta va proposar un augment de quotes de 1.000 pessetes per any.

Pel que fa a la tradicional celebració de la Festa de Sant Esteve el dia 26 de desembre, la Junta va avançar que hi hauria novetats, com ara que l'Ofici solemne cantat per la Coral Josep Ruhí de Bescanó tindria lloc a 2/4 de 12 a l'Església de l'Assumpta i que l'habitual refrigeri per als membres de la Germandat es faria en els locals del nou casal d'avis després de la missa. També es va indicar que la Junta tindria un record especial per a tots els socis de 80 o més anys, independentment del temps que portessin afiliats.

En la mateixa reunió, la Junta va acordar fer una crida als socis perquè pensessin maneres d'incrementar els ingressos, ja que es necessiten més diners per fer front a les necessitats socials dels socis i a d'altres necessitats de Bescanó.

Finalment, es va recordar que les persones que vulguin fer-se sòcies d'aquesta Germandat només han de dir-ho a algun membre de la Junta per ser ateses. ■

5ena Fira de l'Embotit

El proper diumenge dia 9 d'abril se celebrarà la cinquena edició de la Fira de l'Embotit, que s'obrirà al públic a les 10 del matí i es clourà a les 8 del vespre. El dia abans, però, es durà a terme el Gran Ball del Mil·lenni, que anirà a càrrec del grup Miramar i es desenvoluparà al pavelló.

El diumenge al matí es preveu fer la 4a Trobada de Puntaires al parc de l'Ajuntament i els Grallers de Bescanó animaran la Fira amb el so de les gralles i els tambors.

Al migdia es farà una audició de sardanes al Parc de l'Ajuntament i després d'haver dinat un bon entrepà de botifarra actuarà el grup d'animació infantil Jaume Barri i Companyia. Tot seguit es durà a terme la 5ena Diada Castellera amb els Marrecs de Salt i els Castellers de l'Albera.

Durant tot el dia hi haurà una exposició de Porkomania (porquets en miniatura) i una altra exposició de motos antigues.

A més de les parades d'embotits i d'altres menjars artesans, es farà una demostració-degustació de la carn de perol i de la botifarra vermella. ■

Prop de 200 persones assisteixen a la Groberfesta 99

Al voltant de 200 persones van assistir el 19 de desembre de l'any passat al Mas Marroc de Vilablareix a la festa que cada any celebra l'empresa Grober de Bescanó per als seus empleats.

La Groberfesta 99 es va iniciar al matí amb els Groberentreteniments, que van incloure sengles concursos de fotografia, coques i tions de Nadal, una exposició del concurs de rodolins i mascotes i diversos jocs de cucanya. A continuació, els assistents van fer una ballada de sardanes que va donar pas al dinar.

A la tarda es va fer l'acte d'homenatge al veterà de l'empresa de l'any 1999 i es van entregar els premis als guanyadors dels concursos de coques i tions. La jornada es va clausurar amb l'espectacle Groberanimació i un ball de fi de festa. ■

Recollida de deixalles

D'esquerra a dreta, contenidors de recollida selectiva de paper i cartró, envasos lleugers, vidre i brossa (dos).

Des del passat u de gener del 2000 s'ha ampliat en un dia més el servei de recollida d'escombraries al nostre poble. Aquesta mesura s'ha adoptat davant l'augment de les deixalles, que provoca que molts contenidors estiguin saturats, sobretot, els caps de setmana.

Per resoldre aquest problema hi havia dues solucions:

- 1.- Incrementar el nombre de contenidors
- 2.- Augmentar els dies de recollida

Totes dues opcions implicaven incrementar la taxa del servei de recollida d'escombraries i després d'estudiar-les es va decidir ampliar els dies de recollida, ja que per altra banda cada vegada és més difícil trobar llocs per instal·lar els contenidors.

Amb aquesta mesura, a més de no haver d'instal·lar més contenidors, potser fins i tot se'n podran retirar, i es resoldrà d'una manera definitiva la saturació dels caps de setmana.

Tot això comportarà que el rebut de la recollida, transport i tractament de les deixalles s'incrementi en 1.233 pessetes per família i any, ja que l'ampliació en un dia de la recollida de deixalles suposa incrementar en un terç el preu global del servei, no així la repercussió a la taxa per família, ja que aquesta passarà de 9.622 a 10.855 pessetes.

En l'esmentat import no s'inclou ni la recollida selectiva de paper i cartró, vidre, envasos lleugers (llaunes, plàstics i breaks) i trastos vells, ni tampoc la neteja viària.

Pot ser il·lustratiu que tots els bescanonins coneguïn en quina situació es troba el poble pel que fa al número de contenidors i també la quantitat de deixalles que es produeixen cada any.

Pel que fa a aquestes últimes, facilitem les dades corresponents a l'exercici de 1998, quan es varen recollir 1.100.000 kg. de brossa, 43.772 kg. de vidre, 28.876 kg. de paper i cartró i 1.021 kg. d'envasos lleugers.

Respecte als contenidors, actualment n'hi ha instal·lats 106 de brossa, 16 de paper i cartró, 14 d'envasos lleugers i 18 de vidre, i es preveu que properament s'incrementi el número dels corresponents a la recollida selectiva; és a dir, els de colors verd (vidre), blau (paper i cartró) i groc (envasos lleugers).

Tot i que es pot considerar que Bescanó té un bon nivell pel que fa a la recollida selectiva, trobem que s'hauria de millorar més i per aconseguir-ho és necessària la col·laboració de tots, ja que cal utilitzar correctament els contenidors perquè, entre moltes altres qüestions, no arribin a causar molèsties als veïns que els tenen a prop de les seves llars.

Cal destacar que el primer dilluns es van recollir 4 tones de brossa i el dimarts 3'5 tones, resultats que vénen a confirmar que l'ampliació del servei de recollida d'escombraries als dilluns ha estat una bona decisió, ja que amb aquesta solució es resol la saturació dels contenidors els dimarts. ■

Contes a la Biblioteca

Des de fa quatre setmanes ha arribat a la Biblioteca de Bescanó "El racó dels contes", la campanya de contes organitzada per la Diputació de Girona i el centre de formació teatral El Galliner, amb la col·laboració de l'Ajuntament.

El grup de teatre *El Galliner* està format per 8 actors i actrius i introdueix la fantasia i la màgia cada divendres a la biblioteca.

L'objectiu d'aquesta iniciativa és fomentar l'hàbit de la lectura entre el públic infantil, que els nens sàpiguen que durant mitja hora a la setmana la biblioteca s'omple de màgia, que els nens se sentin motivats pels continguts del conte i després tinguin interès per llegir-lo, mirar els dibuixos, etc.

Aquesta campanya es fa de gener a març, amb un total de deu sessions. Els contistes són: Sílvia Escuder, Pepa Llobet, Quim Noguera, David Planas, Mònica Sagner, Montse Sala, Rosa Vila i Meritxell Yanes.

Cada contista arriba a la biblioteca amb una maleta plena d'objectes màgics... Sempre comencen dient que "a la biblioteca hi viu un follet, a qui li agraden molt els llibres, el silenci, i sempre està amagat entre els contes,... potser un dia, fins i tot, ens el podem trobar i demanar-li un desig".

Després el contista explica el conte, sempre amb l'ajuda d'algun objecte com ara unes sabates, una flor, un follet, una bruixa, una peça de roba, una il·lustració, etc. I és aquí quan comença el veritable interès del nen pel que s'està explicant, entrant de debò dins la màgia del conte.

Un cop explicat el conte, aquest sempre s'acaba amb el "...conte contat, conte acabat". Llavors els nens, respectant una de les normes de la biblioteca, és a dir, la de no fer soroll, en lloc de picar de mans, aixequen les

Els nens escolten a la Sílvia molt atents.

mans si el conte els hi ha agradat molt, les deixen al mig si els hi ha agradat una mica, i les mouen cap avall si el conte no els hi ha agradat gens. Després, sempre segueix un segon conte.

S'intenta amb tot això canviar el concepte de biblioteca que tots coneixem, i que aquesta es converteixi en un lloc on es fan activitats infantils.

A més es vol aconseguir trencar la relació entre llibre i obligació, que la lectura es converteixi en un plaer, i que els pares s'involucrin cada vegada més, amb els seus fills, vers la lectura.

En un món que cada dia és més audiovisual, el fet que s'expliqui un conte i que el nen se l'imagini a la seva manera és molt important, ja que es potencia el desenvolupament de la seva imaginació i, a més, se li estimula l'hàbit d'atenció i concentració.

La campanya ha estat un èxit, amb una mitjana d'uns 70 nens i nenes i de 30 adults per sessió. Tant els nens, com els pares i avis n'estan molt satisfets i es pregunten si es tornarà a repetir. ■

Fina Jiménez
Bibliotecària

La Rosa explica contes amb els seus objectes màgics.

Bescanó s'acosta als 3.200 habitants

Segons les dades aportades per la revisió del padró municipal de data 1 de gener de 2000, el municipi de Bescanó té 3.197 habitants, dels quals 1.613 són homes i 1.584 dones.

Comparant les dades d'aquesta revisió del padró municipal amb les de l'any anterior es constata que entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 1999 el municipi ha incrementat la població en un total de 64 persones (40 homes i 24 dones), ja que hi ha hagut 176 altes per 112 baixes.

Sobre les altes, cal dir que al llarg de l'any 1999, a Bescanó, va haver-hi 38 naixements i es van empadronar 131 persones que van canviar la seva residència, 2 d'elles procedents de l'estranger i 129 de municipis del nostre país, mentre que les 7 altes restants corresponen a omissions esmenades. Respecte a les baixes, convé indicar que 90 corresponen a veïns que van marxar del municipi

per canvi de residència i les altres 22 són defuncions.

Pel que fa a la distribució de la població per nuclis, actualment Bescanó té 2.451 habitants, mentre que Vilanna en té 399, Estanyol 197 i Montfullà 150.

Si aquestes dades es comparen amb les del padró municipal anterior, es comprova que l'any passat tots els nuclis urbans del municipi van augmentar la seva població, ja que l'1 de gener de 1999 Bescanó comptava amb 2.413 habitants, Vilanna amb 378, Estanyol amb 196 i Montfullà amb 146. Concretament, l'any 1999 Bescanó va guanyar 38 habitants, Vilanna 21, Estanyol 1 i Montfullà 4. Com a anècdota, cal destacar que si bé en números absoluts el major increment d'habitants s'ha registrat a Bescanó, en percentatge -és a dir, tenint en compte quin tant per cent representa aquest increment en el número total d'habitants del nucli urbà- encapçala la llista Vilanna. ■

Pla d'Acció Local per a la Sostenibilitat

La Comissió de Govern de l'Ajuntament, en la seva sessió del 14 de desembre de 1999, va acordar demanar a la Diputació de Girona la signatura d'un conveni per a la redacció del Pla d'Acció Local per a la Sostenibilitat (PALS), ja que aquesta institució té previst participar en la redacció d'aquests plans finançant un 65% del seu cost.

Està previst que ben aviat s'anunciiïn els tràmits administratius i el plec de condicions tècniques que han de permetre la redacció del PALS dins del Programa Agenda 21 Local, l'objectiu del qual és garantir que el desenvolupament del municipi sigui sostenible socialment, economicament i ambientalment.

Les polítiques i àmbits de gestió municipal hauran de tenir en compte aquests principis de sostenibilitat amb l'objectiu de reorientar les dinàmiques en curs per corregir desequilibris i limitar els riscos del futur. En aquest sentit, els camps d'acció més importants que es preveuen estudiar exhaustivament són els següents:

- 1.- L'ús de l'aigua.
- 2.- La gestió dels residus.
- 3.- L'eficiència en la utilització de l'energia
- 4.- La mobilitat
- 5.- L'ús del territori i el seu grau de protecció específica.
- 6.- La biodiversitat.
- 7.- Els sorolls.
- 8.- Els elements de participació i informació ciutadana.

Amb aquest Pla, l'Ajuntament farà un pas molt important per a la protecció del medi ambient i el benestar de les persones.

Paral·lelament, l'Ajuntament té previst crear un Fòrum Local amb l'objectiu d'aconseguir implicar i conscienciar tots els agents socials del municipi en el desenvolupament del PALS així com per dur a terme actuacions de caràcter pedagògic i de difusió en temes mediambientals. ■

Noves dates del cicle de conferències sobre la Guerra Civil a Bescanó

Les conferències sobre la Guerra Civil a Bescanó que en Lluís Solé Perich tenia previst impartir durant els mesos de gener i febrer s'iniciaran finalment el dia 5 d'abril de 2000.

Com en les dues edicions de 1998 i 1999, quan el mateix ponent va tractar sobre Bescanó en l'època medieval i en el període 1708-1808, es preveu l'assistència de prop de 80 persones, per la qual cosa s'han creat dos grups i les sessions es faran els dimecres i divendres.

Durant les sessions es passaran imatges del poble en suport CD, obre de Joan Segur Peracaula. Hi col·labora l'empresa C.I.G, que hi aportarà la infraestructura informàtica.

Concretament, les sessions es desenvoluparan els dimecres 5, 12 i 26 d'abril i 3 de maig, i els divendres 7, 14 i 28 d'abril i 5 de maig. ■

Els animals de companyia i la problemàtica dels gossos perillosos

El Parlament de Catalunya ha aprovat recentment una llei que regula la tinença d'animals de companyia en la qual es tracta, molt específicament, el tema dels gossos considerats com a potencialment perillosos.

Últimament, i donada la sensibilització que hi ha sobre aquest tema, a l'Ajuntament arriben queixes de veïns perquè hi ha gent que passeja gossos molt grans pels parcs i jardins del poble sense portar-los lligats o sense morrió. Cal tenir en compte que els parcs, els jardins i la via pública del nostre municipi són per a l'ús de persones i dels animals que no comportin perill per a elles.

La normativa que regula la tinença d'animals de companyia estableix, entre d'altres, les següents obligacions dels propietaris, que són responsables dels danys i perjudicis que puguin causar els animals:

- Censar, alimentar, facilitar allotjament, aplicar-los les mesures sanitàries preventives i adoptar les mesures necessàries perquè no alterin la tranquil·litat de llurs veïns.

- Està prohibit passejar gossos per les zones dels parcs i jardins públics destinats als jocs infantils i a les vies públiques s'hauran de portar amb corretja o cadena i collar i els més perillosos amb morrió. S'han de recollir les deposicions que facin els gossos en qualsevol lloc públic.

- Per desfer-se d'un animal, no es pot abandonar, sinó que s'ha de comunicar a l'Ajuntament i entregar-lo al Servei de Recollida d'Animals, juntament amb la cartilla sanitària i la placa censal.

La normativa específica sobre gossos considerats potencialment perillosos estableix que tindran aquesta consideració els animals que han tingut episodis d'agres-

sions a persones o a altres gossos, que han estat ensinistrats per a l'atac i la defensa i/o que pertanyin a les races següents o llurs encreuaments: bull mastiff, dòberman, dogo argentí, dogo de Burdeus, fila brasileiro, mastí napolità, pit bull terrier, de presa canari, rottweiler, staffordshire i tosa japonès.

Aquests gossos hauran d'anar lligats i amb morrió i amb una persona major de 16 anys a les vies i espais públics, i les instal·lacions que els alberguin hauran de complir unes normes específiques de seguretat i hauran d'estar senyalitzades.

Els seus propietaris estan obligats a contractar prèviament una assegurança de responsabilitat civil per a incloure'ls en el registre censal. La normativa vigent preveu l'establiment de sancions entre les 10.000 i els 5 milions de pessetes. ■

Sessions de cinema al Teatre de l'Alba Bescanonina

Els divendres dies 18 i 25 de febrer a la tarda es van dur a terme al Teatre Municipal Alba Bescanonina dues sessions de cinema organitzades per l'Ateneu Juvenil de Bescanó i la Regidoria de Joventut de l'Ajuntament.

Tots dos dies les entrades costaven 500 pessetes i mentre el primer divendres es va projectar la pel·lícula "Astérix i Obélix contra César", un film de Claude Zidi protagonitzat per Gerard Dépardieu, el segon es va poder veure la pel·lícula de dibuixos animats "Tarzan", una producció de la factoria Disney. ■

Bescanó obté el títol de Vila en Flor de Catalunya

Bescanó, juntament amb Bàscara i Sils, han estat els municipis de les comarques gironines que han superat la fase comarcal del segon concurs "Catalunya en Flor 1999-2000" i, per tant, han obtingut el títol de "Vila en Flor de Catalunya" i s'han guanyat el dret a participar en la fase nacional del concurs.

L'objectiu d'aquest concurs, organitzat per Medi Natural, és fomentar la sensibilitat respecte a l'entorn dels nuclis rurals, afavorir el desenvolupament rural i elevar el nivell de vida dels seus habitants. ■

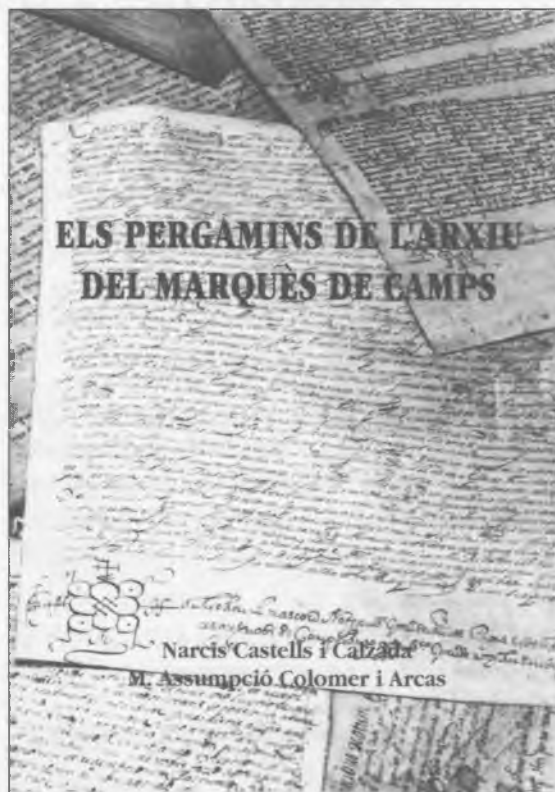
L'Ajuntament coedita una nova publicació

L'Ajuntament de Bescanó, conjuntament amb els de Salt i Girona, ha editat el llibre "*Els pergamins de l'Arxiu del Marquès de Camps*", del que en són autors en Narcís Castells i la M. Assumpció Colomer i Arcas.

La publicació d'aquest llibre-catàleg suposa un pas endavant per conèixer una mica més la història del poble. Tots aquests pergamins, que contenen documentació històrica de gran valor redactada entre els anys 1142 i 1707, estan dipositats a l'Arxiu municipal de Salt, on van ser cedits pels actuals hereus del Marquès de Camps i on poden ser consultats.

Les persones interessades poden adquirir aquest llibre a l'Ajuntament, on també hi ha a disposició les altres publicacions que hem editat:

- "*L'home dels cent homes*", biografia d'un bescanoní il·lustre, en Josep Fontbernat, escrit per l'Emili Cadademont.
- "*La Creu de Vilanna*", història d'un monument singular a Vilanna, escrita per la Dolors Vilamitjana.
- "*Els Beats Pere i Francesc de Cendra*", biografia dels dos beats fills dels nostre poble, escrit pel Dr. Àngel Latorre. ■

S'amplia l'oferta de cursos a Bescanó

La Regidoria de Cultura i Ensenyament de l'Ajuntament de Bescanó ha organitzat nous cursos que complementen l'oferta dels que es van iniciar l'octubre de l'any passat.

Així, el dia 16 de novembre de 1999 van començar a les Aules culturals M. Rosa Cabré i Garriga de Bescanó, amb una bona participació, els cursos d'anglès d'iniciació i diferents nivells que impartirà fins al juny del 2000 la titulada en Llengua anglesa per l'Escola Oficial d'Idiomes Eva Rigau, que posseeix el First Certificate of English i el Certificate of Advanced English de la Universitat de Cambridge.

També s'està duent a terme, el 1r curs de cuina de primavera de Montfullà, que compta amb 26 alumnes i es desenvolupa els dissabtes, de 6 a 8 de la tarda, al Local Social, en sis sessions que van començar el 5 de febrer i s'acabaran l'11 de març.

Aquest curs va a càrrec de la professora Núria Lladó, que també impartirà els cursos de cuina de primavera de Bescanó i l'Estanyol, on s'assoliran la 19ena i la 5ena edició, respectivament. A Bescanó, les sis sessions es desenvoluparan els divendres dies 17, 24 i 31 de març i 7, 14 i 28 d'abril, mentre que a Estanyol es realitzaran els dissabtes dies 18 i 25 de març i 1, 8, 15 i 22 d'abril.

També es preveu que el dia 6 de març s'iniciï a Bescanó un nou curs de català de nivell B i C adreçat a les persones que vulguin presentar-se a les proves d'aquests nivells de la Junta Permanent de Català i a les que vulguin aprofundir els seus coneixements de llengua catalana, així com als estudiants d'ESO, batxillerat i universitaris que vulguin reforçar l'aprenentatge del català i a tothom que estigui interessat en la nostra llengua.

Les classes, que finalitzaran el 31 de maig, aniran a càrrec de la llicenciada en Filologia Catalana Júlia Noguer i Casademont i es duran a terme els dilluns i dimecres, de 2/4 de 9 a les 10 del vespre, a les Aules culturals M. Rosa Cabaré i Garriga de Bescanó. Les inscripcions es formalitzen a l'Ajuntament.

Finalment, s'ha programat un curs de balls de saló per als mesos de maig i juny del 2000. Les classes es realitzaran els dissabtes, de 2/4 de 7 a 8 de la tarda, al Local de Sant Llorenç i aniran a càrrec de la Nuri Palomeres. Les inscripcions es poden formalitzar a l'Ajuntament fins al dia 15 d'abril. ■

Tercer concurs literari Bescanó

Convoca:

Ajuntament de Bescanó

Lliurament dels treballs:

Ajuntament de Bescanó
Pl. Joan Maragall, 3 – Tel. 972 44 00 05
17162 Bescanó (El Gironès)

Resum de les bases:

Aquest concurs vol premiar, potenciar i difondre la creació literària (gènere: conte o narració curta) d'autors i autores de Bescanó i de la resta de terres de parla catalana. Les obres presentades hauran de ser: escrites en català, originals inèdites i no premiades en altres concursos. Només s'admetrà una sola obra per autor i categoria. El tema és lliure en totes les categories.

S'estableixen els premis i les següents categories:

A) Categoria infantil, per a alumnes de l'escola pública Dr. Sobrequés de Bescanó. Dividida en tres subcategories: fins a 2n, fins a 4t i fins a 6è de Primària.

B) Categoria juvenil, fins a 17 anys (oberta a tothom).

C) Categoria d'adults, a partir de 18 anys (oberta a tothom).

Categoria A, màxim 3 fulls DIN A4 per una sola cara. En aquesta categoria s'admetran treballs mecanografiats o manuscrits (amb lletra entenedora) i il·lustracions integrades en el text.

Categories B i C, de 3 a 25 fulls DIN A4 mecanografiats a doble espai i per una sola cara.

Les obres aniran signades amb pseudònim i s'indicarà la categoria en la qual volen concursar. Les obres es presentaran per quintuplicat, dins d'un sobre on figurarà "Tercer Concurs Literari Bescanó". El sobre contindrà, a més, una plica tancada a l'exterior de la qual s'escriurà el títol de l'obra, la categoria (A,B,C) i el pseudònim i, a l'interior, les dades de l'autor (nom, cognoms, pseudònim, adreça, telèfon i fotocòpia del document d'identitat).

Jurat:

Natàlia Molero i Lloret, M. Rosa Font i Massot, Remei Ferrer i Costa, Jordi Carrera i Serra i Andreu Pulido i Bazaga. Secretari: Joaquim Costa i Soler.

Termini de presentació de treballs: 10-03-2000

Lliurament dels premis:

L'acte de proclamació dels guanyadors i repartiment de premis es farà el tercer diumenge d'abril del 2000, a les 12 del migdia, a l'Hotel d'Entitats de Bescanó.

Dotació:

Categoria A: 9 lots de material escolar i jocs. Obsequi per a tots els /les alumnes que concursin.

Categoria B: 1r premi: 15.000 pessetes i obsequi. Accèssit: 5.000 pessetes i obsequi.

Categoria C: 1r premi: 50.000 pessetes i obsequi. Accèssit: 15.000 pessetes i obsequi.

- A cadascuna de les categories B i C s'estableix un premi especial per als primers classificats locals (nascuts o empadronats a Bescanó), sempre que no coincideixi amb el primer premi.

- Les obres premiades seran publicades en una edició especial de la revista municipal "LA PILASTRA".

Nota final:

L'Ajuntament es reserva el dret de quedar-se les obres premiades. Qualsevol imprevist serà resolt pel Jurat i pels membres organitzadors. El veredict del jurat és inapel·lable. Els premis poden ser declarats deserts. El lliurament dels primers premis està condicionat a l'assistència a l'acte per part de la persona premiada o d'un representant seu. El fet de concursar implica la total acceptació d'aquestes bases.

L'arxiu de la Diputació rep els fons del bescanoní Josep Fontbernat

L'Arxiu d'Imatges Emili Massanas de la Diputació de Girona va rebre en donació a finals de l'any passat l'arxiu particular del polític i músic Josep Fontbernat (Estanyol, 1897 – Andorra la Vella, 1977). Tot i ser un compositor de prestigi, la importància d'aquest bescanoní rau sobretot en la seva faceta política, ja que va ser el primer director general de Radiodifusió de la Generalitat republicana, diputat d'ERC i un home influent en els cercles de l'exili català arran de la guerra del 36.

L'arxiu de Fontbernat, que tot just s'està inventariant i classificant, està format per unes dues-centes cartes que va rebre de personatges com l'expresident de la Generalitat Josep Tarradellas, el músic Pau Casals, Josep Carner, el polític republicà Ventura Gassol, el metge Josep Trueta i el que va ser president de la República Francesa Vicent Auriol, així com de Carme Companys i Miquel Serra i Moret; les actes del Consell de Catalunya dels anys 60 i 70, centenars d'originals dels Glossaris, els textos en què analitzava la cultura catalana i que va escriure per al programa català de Ràdio la Vall d'Andorra mentre va ser al principat; un número indeterminat de partitures; retalls de premsa, diverses fotografies de temàtiques diferents i programes i cartells de concerts i homenatges dels anys 50 al 70.

Aquests fons, donats a la Diputació a finals de novembre de 1999 per voluntat de la seva filla Marilou Fontbernat, contribuirà a l'estudi del Govern de la Generalitat Republicana a l'exili dels anys 50 als 70 i permetrà aportar llum sobre la personalitat de Tarradellas, del qual l'arxiu compta amb 12 cartes que combinen el tracte oficial entre l'aleshores president de la Generalitat i un diputat amb el tracte amistós entre dues persones que es coneixien força.

Josep Fontbernat es va exiliar a França quan tenia 21 anys, el 1917, per no haver de fer el servei militar i no va tornar a Catalunya fins al 1930, després de la caiguda de la dictadura del general Primo de Rivera. En aquests anys a l'exili, Fontbernat va mantenir una intensa activitat musical, que va portar-lo a fundar el Cor Català a Perpinyà i a compondre diverses peces musicals, entre les quals hi ha una sardana, que s'estrenà a Figueres l'any 1930 i la partitura de la qual va ser trobada a Barcelona el passat novembre per l'escriptor i periodista gironí Emili Casademont, autor de la biografia de Fontbernat "*L'home dels cent homes*", un llibre coeditat l'any 1996 per l'Ajuntament de Besanó, que també va posar el nom d'aquest bescanoní il·lustre a la biblioteca municipal. El 1926, a les ordres de Francesc Macià, Fontbernat va participar en els Fets de Prats de Molló, l'intent d'invasió de Catalunya pel qual fou jutjat a París i que es recull en la seva obra "*La batalla de Prats de Molló*" (1930).

Al retornar a Catalunya va fundar la *Coral dels Cent*

Homes, popularment coneguda com *Els cent homes d'en Fontbernat*, que l'any 1932 va gravar, amb col·laboració del tenor Emili Vendrell "*Catalunya pàtria nostra*", amb lletra de Ventura Gassol. Aquest mateix any 1932 va ser elegit diputat al Parlament de Catalunya en la candidatura d'ERC i durant l'etapa de la Guerra Civil va ser nomenat primer director general de Radiodifusió de Catalunya.

Acabada la guerra s'exilià per segona vegada a França i després va fixar la seva residència a Andorra, on, a més de participar en la programació catalana de Ràdio la Vall i mantenir una intensa activitat musical, va intervenir en les eleccions dels presidents i en totes les decisions polítiques dels òrgans de representació del Govern de la Generalitat a l'exili.

Fontbernat, que va renunciar a presidir la Generalitat a l'exili, va morir a Andorra l'any 1977 i les seves despulles van ser traslladades a Anglès, l'altre poble que va coeditar el llibre, on resten enterrades. ■

Una bescanonina guanya la beca Joan Torró amb un projecte sobre Albert de Quintana

El projecte d'estudi sobre l'obra literària i política d'Albert de Quintana i Combis de la bescanonina Dolors Vilamitjana, membre del Consell de Redacció de LA PILASTRA, ha estat premiat amb la beca de recerca Joan Torró, en la modalitat de ciències socials.

L'Ajuntament de Torroella de Montgrí, a través del Museu del Montgrí i del Baix Ter, convoca cada any les beques de recerca Joan Torró i Cabratosa en les modalitats de ciències socials i medi ambient, ambdues dotades amb 400.000 pessetes. En la modalitat de medi ambient, la beca ha estat per un projecte de recuperació del Baix Ter de Marc Roura i Albert Albertí.

El veredict de la darrera convocatòria d'aquestes beques es va donar a conèixer a finals de novembre de 1999 en un acte que va tenir lloc en el citat museu de Torroella de Montgrí. El jurat qualificador del premi de ciències socials va valorar el fet que la Dolors Vilamitjana hagués tingut accés directe a l'arxiu de la casa pairal dels Quintana. Albert de Quintana i Combis (1834-1907) és un dels personatges més destacats de la història i la literatura de Torroella. ■

Alba Bescanonina (III)

Des de 1976 a 1983

La nova Junta de l'Alba es proposa un nou funcionament, més que tot, un repartiment de feines, de manera que els Srs. Joan Sabench i Joan Ciurana s'ocupen de l'àrea dels joves, els Srs. Rigau i Esteve del bàsquet, el Sr. Gironès del futbol, el Sr. Carreras de les sardanes, el Sr. Comamala del cine, el Sr. Campassol de tresoreria, etc.

Ja en aquest moment es planteja per part dels Srs. Campassol i Carreras la possibilitat que els locals de l'Alba solament puguin ser usats pels socis o els seus familiars i que els fills dels socis tinguin preferència en els esports. La qüestió no va prosperar.

El 20 de desembre de 1976 es crea una secció de teatre (de fet des de temps immemorial sempre hi ha hagut gent que ha fet teatre a Bescanó). També es crea una secció de ball encarregada als joves i cal parlar de la primera topada bastant seriosa dintre de la Junta. Els joves volien fer ball la nit de Nadal a l'hora de la missa del Gall i part de la Junta hi estava d'acord i una altra part no, al final es va imposar, com era lògic, la nit de final d'any.

La primera obra que es va escenificar va ser la coneguda "*L'amor venia en taxi*", que es repetiria alguns anys després amb altres actors. La secció de teatre també gestava els primers problemes que amb el temps foren una creu per a l'Alba i per les relacions entre els veïns, en alguns casos.

1977

És un any de molta feina a l'Alba i comença amb una trobada al mes d'abril amb el Sr. Lluís Portabella, gerent de la Grober, qui es va interessar per tots els detalls de l'Alba i de les necessitats més urgents en reparacions a l'edifici. En un principi la Grober estimava que els locals no havien de ser deixats a partits polítics donat el caràcter plenament apolític de la fàbrica. De totes maneres, la cosa quedaria en un estudi i ja es dirien més tard els acords del Consell d'Administració de Grober.

El 15 de juliol hi ha una Assemblea en la qual s'aproven els nous estatuts de l'entitat d'acord amb el moment polític i, aprofitant l'ocasió, es remodela el nom de l'Alba quedant ara amb el nom "*Associació Familiar Alba Bescanonina*". S'aprova posar les quotes a 1.000 pessetes/any.

Per primera vegada es parla de crear una secció de Play-Back, la qual s'encarrega al grup de joves que la va proposar.

El 28 de desembre, dia dels Sants Innocents, el Sr. Pere Tarrés informa a la Junta que els locals del cinema Unió i tots els locals de l'Alba han estat comprats per l'Ajuntament de Bescanó. L'Ajuntament compra tot el que era de la Grober, no allò que era de l'Alba, per exemple, els vestits de reis. Al meu entendre, aquest va ser l'inici de la davallada que anys després tindria l'Alba. Aquest i també la pèrdua del caràcter familiar que sempre havia tingut. Queda clar que l'Ajuntament de bon principi va deixar l'Alba en les mateixes condicions que tenia amb la Grober. De seguit, però, varen tenir lloc les primeres interferències.

1978

El Sr. Joan Serrat, president de la secció de Pares d'Alumnes, proposa a l'Alba col·laborar conjuntament amb els esports del col·legi i aprofitant la bona disposició del Sr. Mela la col·laboració és acceptada.

Vull tenir un record especial del Sr. Napoleó Pou, que amb el canvi d'any ha deixat les seves tasques dintre del cine. Penseu que era complicada la seva missió de vigilant de l'ordre en un cinema curull de mainada. Va costar de substituir-lo.

Es prepara la festa de Sant Jordi juntament amb la secció de Pares d'Alumnes.

El 1978 es viu una tensió greu amb la secció de teatre, com queda referit a l'acta del 14 d'abril d'aquell any. En l'obra "*La colla dels ben plantats*", que oficialment dirigia el Sr. Mateu Frigolé encara que tènicament ho feia Mn. Pere Prats, es van dir algunes paraules del català vulgar com "*collons, cony i d'altres*" que no eren en el llibre i sembla ser que no venien al cas. Però, probablement, per necessitats d'aquell moment de mostrar un cert grau d'independència de l'autoritat i de llibertat, els actors

varen fer cas omís de les paraules de Mn. Pere i, contra el seu parer, en la representació les varen pronunciar.

Es van intentar llimar les dificultats i no va ser possible. En les actes es diu que era per intransigència de Mn. Pere, però la veritat és que la Junta, en la seva majoria, no va fer tampoc res per arribar a algun tipus d'acord per evitar una ruptura i la creació d'un Grup independent de teatre (en el fons hi havia dues maneres d'entendre la vida, dues maneres de pensar).

El 1978 veu una representació de Play-Back per la Festa Major que va tenir un èxit total i la primera projecció d'una pel·lícula X a Bescanó. En la reunió de Junta hi ha comentaris de tota mena. Gent a favor i en contra i vots particulars, com el del Sr. Campassol, que s'hi oposa terminantment i vol que consti el seu vot en contra. La pel·lícula es va fer amb una escassetat enorme de públic i fou criticada, farisaicament, per amplis sectors de la població, fins i tot per gent "*que anava els diumenges a veure aquest tipus de cinema a Perpinyà*".

La Junta es continua reunint i fent les activitats de sempre. Es constata que fa una temporada llarga que el Sr. Joan Sabench no va a les reunions (no consten els motius) i que el Sr. Salvador Campassol ha presentat la seva dimissió per motius particulars (07-09-78) dient que ja fa prop de 20 anys que està en el càrrec de tresorer i que té moltes ocupacions. També presenta la dimissió el Sr. Àngel Font sense donar cap mena d'explicació.

El Sr. President proposa la dimissió de tota la Junta, a la qual cosa s'oposen els Srs. Comamala i Esteve, que creuen que han de donar mostres de responsabilitat i esgotar el període pel qual han estat nomenats, posició que és acceptada per tots menys els Srs. Campassol i Font, que queden fora de la Junta. El Sr. Campassol portarà els comptes fins que es trobi un substitut. Per aquest temps el Grup independent de teatre demana el local per assajar i per fer una actuació pública, pagant el que es cregui oportú en concepte de lloguer. Hi havia opinions encontrades a la població: uns esperaven que es posés un bon preu, altres que no es deixessin els locals i d'altres esperaven que el preu fos enorme per poder-se fer les víctimes. L'encarregat de tota aquesta tramitació va ser el Sr. Comamala, que va proposar a la Junta que deixés els locals sense cobrar cap lloguer, argumentant que dintre del Grup independent de teatre hi havia molts socis de l'Alba que es mereixien gaudir dels locals com la resta d'associats.

Per l'octubre d'aquest any entren a la Junta els Srs. J. M. Masmiquel i Josep Soler. La secció de sardanes detecta seriosos problemes entre monitors i pares de balladors, problemes que acabaran marcant fortament la vida de l'Alba i que ja vénen de lluny.

Ja han sorgit els primers problemes amb l'Ajuntament, ja que en la reunió del 17 de novembre de 1978 es crea una comissió per tractar de llimar els problemes amb el Consistori, tenint present que l'Ajuntament és

propietari dels locals i s'apropen eleccions municipals que tenen molt d'interès al poble. Penso que els problemes amb l'Ajuntament eren més de detalls que no de fons, al menys en aquest temps.

Cal assenyalar que el Grup independent de teatre adopta el nom de "Renaixença 76". Es fan les primeres castanyades i es prepara l'Assemblea de socis per a principis de 1979. Datada el dia següent (18-11-78) hi ha una acta en la qual es diu erròniament que es va reunir la Junta amb els pares dels balladors de sardanes i amb el delegat de l'Ajuntament, Sr. Dídac Santiago, per fixar les normes d'actuació de la colla i el repartiment de guardons. La reunió no era de la Junta, sinó del grup de sardanes. Els problemes entre pares de balladors de sardanes empitjoren. Es compra un televisor nou, pagat per l'Alba, i es posa en funcionament un Play-Back infantil que ha estat la base de nous èxits en aquest camp.

1979

I allò que havia de passar, acaba passant. Els problemes o les divergències entre sardanistes s'han fet importants, de manera que un grup de 79 socis (se suposa que tots eren socis) demanen al Sr. President, Pere Tarrés, una Assemblea Extraordinària. És una cosa que no havia passat mai i que jo sàpiga no ha tornat a passar en cap altre entitat del poble de Bescanó. El problema era el repartiment dels honors conquerits. En el fons era un problema d'entendre la manera de ser política del

moment, en què la gent començava a prendre posicions i l'Alba, pel seu prestigi, era un bon punt d'arrancada, com demostraré més endavant.

El 22 de febrer de 1979, la Junta acorda convocar Assemblea General Extraordinària per al dia 10 del mes següent amb un únic punt a l'ordre del dia: "*Repartiment de copes als components de la Colla*".

L'Assemblea no va ser tal, els pares que la varen demanar no hi van ésser presents i, en representació del col·lectiu, solament n'hi assistiren tres i de les seves intervencions no n'hi ha constància documental. No hi va haver acord possible i es formà una nova Junta de la secció de sardanes perquè reconduís la situació. A més, en la reunió, on el Sr. Masmiquel va tenir una intervenció important, també es va acordar canviar d'entrenador i un nou repartiment de les copes.

El dia 14 d'abril es va tornar a reunir la Junta de la secció de sardanes, que acordà que els Srs. Josep Sánchez, Josep Quer i Carles Serarols i la Sra. Montserrat Oliveras fossin els representants dels pares i els seus portaveus. El mateix mes d'abril la Sra. Montserrat Oliveras i el Sr. Josep Sánchez havien plegat i no hi ha constància dels motius; de totes maneres, la secció de sardanes ocupa la major part de les actes de les reunions des de fa temps.

El 18 de maig de 1979 té lloc una Assemblea General Ordinària en la qual es confirmen en els seus càrrecs el Srs. Masmiquel i Soler, es fa un repàs a totes les activitats, essent molt positiu, i per primera vegada s'aprova

organitzar conjuntament amb el C.E. Bescanó la Festa Major, que tindria importància econòmica per a l'Associació. Es col·labora activament amb la revista local "La Pilastra". Es fan unes normes d'ordre intern per tal de democratitzar l'Alba i regular el procés d'elecció de càrrecs de cares als propers comicis. Cal estudiar les normes que proposa l'Ajuntament sobre l'ús dels locals de la seva propietat. De totes maneres, la colla sardanista s'ha escindit i "Joia Nostra" no és de l'Associació. L'Alba organitza una vegada més la Cavalcada dels Reis amb èxit notori i adquirint noves peces de vestuari que són de la seva propietat.

1980

La primera reunió de Junta de l'any aprova el Reglament d'eleccions i el fa públic per a coneixement general, normativa que s'aprova definitivament en l'Assemblea Extraordinària del 2 de febrer.

El dia 23 de febrer se celebra una nova Assemblea per elegir els substituïts dels membres de l'anterior Junta Directiva que havien esgotat el mandat. La mesa queda formada pels Srs. Sala, Comamala, Esteve, Rigau, Gironès i Lloret. Hi ha 90 vots i dues candidatures en l'elecció de càrrec per càrrec, resultant elegits els Sr. Tarrés com a president, el Sr. Ciurana com a vicepresident, el Sr. Masmiquel com a secretari, el Sr. Serrano com a tresorer, i fins a 10 vocals més.

En el llibre d'actes es produeix un buit, hi ha quatre folis -del 36 al 39- en blanc. L'acta d'aquesta Assemblea es redacta en català. És la primera.

Amb la nova Junta continuen els problemes i les discussions entre les colles sardanistes, arribant-se a fets en aquell temps considerats greus. Es nomenen nous delegats de cinema.

Els problemes són ara a la secció de futbol entre els jugadors i l'entrenador. A la nova Junta destaca la presència de tres dones elegides, circumstància que no s'havia produït mai. El 22 de març, per primera vegada a l'Alba, un vicepresident presideix la reunió, en aquest cas el Sr. Ciurana, que excusa al Sr. Tarrés, el qual havia patit un accident laboral.

També per primera vegada l'Ajuntament fa un inventari dels béns que hi ha al local i, erròniament, s'atribueix la propietat de coses que en realitat no havia adquirit sinó que havien estat pagades per l'Alba com, per exemple, el vestuari dels Reis i altres efectes del teatre. Tot es va posar al seu punt.

És el temps de les primeres acampades al Subirà, que varen tenir un èxit assegurat malgrat algunes qüestions que es van suscitar pel temps en què es feien. Cal destacar que les persones que les organitzaven hi dedicaven molt de temps i encara més entusiasme.

En aquest temps hi ha moltes altres actuacions i esports, context en el qual s'emmarca la col·laboració

amb la Petanca. En Pere Tarrés es reincorpora a la presidència i en aquesta època, en la qual es va adquirir una màquina d'escriure, destaca l'organització de viatges com el que es va fer al Monasterio de Piedra, sortida que es va dur a terme l'octubre a un preu de 4.600 pesetes per als socis.

1981

A principis d'any la Junta aprova fer Assemblea General el mes de febrer, però no consta a cap acta que se celebrés. Continuen totes les activitats però s'observa un descens en el número d'assistents a les reunions.

El mes de juliol els Srs. Tarrés i Masmiquel, president i secretari, respectivament, posen els seus càrrecs a disposició de la Junta, dimissió que no va ser acceptada. Tot i quedar clar el perquè, sembla que la seva actitud va venir motivada pel desacord entre part de la Junta. De totes maneres es constata que el Sr. Masmiquel deixa de signar les actes; és evident el canvi de lletra en la redacció de les actes.

1982

Per motius purament econòmics, deixa la consergeria del cinema el Sr. J. Ferrer després d'un grapat d'anys servint l'Alba amb molta dedicació. L'Ajuntament es fa càrrec de la persona que el substitueix en aquesta tasca.

En el cinema, i des de fa temps, es vol contemporitzar fer cine els diumenges amb pel·lícules per a la mainada i per a la gent gran, la qual cosa comporta una forta davallada en els ingressos.

El mes de febrer se celebra una Assemblea que compta amb l'assistència de 35 socis i en la qual solament s'aproven l'estat de comptes, la memòria d'activitats i l'augment de les quotes. Es continua amb les activitats normals a l'Alba i el mes de juliol en Jaume Mas presenta la dimissió per la manera de fer algunes activitats. La Junta dimiteix el dia 3 de setembre del 82 i es convoquen eleccions per al dia 25 del mateix mes. ■

Lluís Comamala

Excursió al Delta de l'Ebre del primer any, el 1990.

Aquest juliol farà deu anys de la primera excursió d'estiu que el Grup Excursionista de Bescanó (GEB) va organitzar. Per aquest motiu, volem recordar el camí que el GEB ha fet durant aquests deu anys i agrair a totes aquelles persones que aquest temps ens han ajudat.

Els inicis

Ningú no hauria pensat fa deu anys, a l'ermita de Santa Anna, lloc escollit per fer la primera reunió, que una iniciativa pensada en els seus inicis per a la creació d'un grup d'escoltes al poble, arribaria a celebrar el seu 10è aniversari. Poc probable a més, quan es va proposar com a primera activitat d'aquell estiu la realització d'una excursió amb bicicleta pel Delta de l'Ebre, amb acampades incloses al pantà d'Ulldecona i a la platja del Delta. Un bon presagi devia ser per al GEB el fet que malgrat les pèrdues de bicicletes, robatoris de motxilles i entrepans de mortadel·la, aquell estiu aconseguíem tornar sans i estalvis.

Aquella reunió va servir perquè poc després sorgís un grup de joves del poble, amb en Quim, la Queralt i en Jordi Serrat al capdavant, amb ganes de tirar endavant aquell projecte. Començaren així els dissabtes del GEB al Parc de l'Ajuntament i immediatament després la primera excursió a Sant Aniol de Finestres amb banyada inclosa a les gorgues i just abans de marxar a Ulldecona,

el primer sopar-espectacle del GEB amb actuacions musicals estel·lars dels "Repes" i la màgia de l'Antoner, en Marc i en Dani Pérez.

Els monitors

Molts han estat els monitors que de forma desinteressada han permès que el GEB funcionés durant aquests anys. Seria injust no recordar-los. Monitors dels primers anys com en Jordi Serrat, en Xevi Sintes, en Xevi Soy en Dani Ribas o la Rosanna i la Nuri; més tard amb el "mag" Cesc, la María José o en Santi "Pinyes" i aquests darrers anys amb la Neus, la Masó, la Maria o en Marc. Tots ells, i molts més que ens hem deixat, hi han col·laborat.

Ara bé, amb l'ajuda primer d'en Jordi Serrat i després del "mag" Cesc i la Mari, el paper d'en Quim i la Queralt ha estat molt important. Sense ells, durant aquests anys, el GEB no hauria estat el mateix. Van ser els grans impulsors i dinamitzadors del GEB, i sobretot un exemple a seguir per tots els qui n'han format part.

Les disfresses del Carnestoltes de l'any 1992.

Excursió amb bicicleta Bescanó-Olot.

Bany a les gorgues de Cogolls en el marc de l'excursió amb bicicleta Bescanó-Olot.

Patinant sobre gel a Barcelona l'any 1997.

Els locals

Malgrat que la major part de les activitats es realitzin a l'aire lliure, en deu anys, el GEB ha pogut disposar de tres locals que s'han utilitzat de forma permanent. El primer d'ells va ser una antiga aula del Sr. Vigué, a sobre l'Ajuntament. Aules provisionals que van acollir el GEB els primers dos anys i on es van passar algunes tardes de pluja jugant a les pel·lícules o al joc dels disbarats. Passats aquests dos anys, i ja de forma més definitiva, es va utilitzar el pis de sobre la guarderia, al costat de l'església de Sant Llorenç. Un pis que va veure com se'l pintava, s'hi feien les disfresses del carnestoltes i com es preparava per una "ExpoGEB" que mai no es va arribar a celebrar. I finalment, els últims tres anys s'estan utilitzant els locals de l'antiga rectoria de Bescanó.

Les activitats

El GEB s'ha caracteritzat per fer tres tipus d'activitats; els dissabtes del GEB, les excursions als caps de setmana i sobretot l'excursió final d'estiu.

Ja des dels seus inicis, els dissabtes a la tarda han estat els dies que el GEB ha utilitzat per fer les seves activitats. Els jocs a l'aire lliure al parc de l'Ajuntament, la preparació dels Carnestoltes i dels pessebres vivents, les excursions amb bicicleta, els tallers de fang..., però sobretot els jocs entre els monitors i la mainada del GEB s'han fet sempre el dissabte.

Les excursions són un element imprescindible del GEB. Excursions que han servit per fer escalada, patinar sobre gel, baixar amb plàstics i trineu per la neu, fer esquí de fons, veure el Barça, anar amb bicicleta i fer caminades, però sobretot per passar caps de setmana en cases de colònies i en tendes d'acampada. Totes aquestes, juntament amb l'excursió de Setmana Santa, són un petit exemple de les moltes que s'han fet.

Ara bé, l'excursió més important i d'estada del GEB sempre ha estat l'Excursió d'Estiu, entesa com l'última activitat de l'any i com a premi per a tots aquells que han vingut els dissabtes i a la resta de les excursions, aquella excursió on moltes vegades es practica el ràfting i el piragüisme, on s'entra a coves i on s'ha pujat a

grans muntanyes. L'excursió al Delta de l'Ebre, al pantà de Camarassa, a Olot amb bicicletes i carros, a ca la "bruixa" o Ridolaina i a Cornellana, just sota el Cadí, han estat les excursions més recordades. Fins i tot els *Ous de Reig* es van atrevir a embarcar-se cap a Menorca i passar una setmana en plenes festes de Sant Joan.

A més, el GEB ha organitzat i participat en les festes de carnestoltes i sobretot en la realització del Pessebre vivent de Bescanó, que el proper any també farà 10 anys.

Les anècdotes

Segurament allò que tothom recorda més d'aquests deu anys són les anècdotes i històries que han passat a les excursions i activitats dels dissabtes del GEB. És fàcil recordar, per exemple, la poca traça d'algun monitor per fer por, precisament en jocs de por, i adormides profundes sobre matalassos d'aigua sota el pont i de nit, el peix amb les ulleres d'en Cesc que encara avui corre per la presa de Colomers, el joc del "viri-viri" i les aventures amb la "bruixa" de Valldevià, les dificultats per passar per les coves de Camarassa, les bolcades dels carros de les bicicletes anant a Olot, les pèrdues de passatgers a les baixades de ràfting a la Seu d'Urgell o els salts anant a patinar sobre gel o les baixades amb trineu a la neu, i fins i tot la gran remullada baixant del Castell de Requesens.

Malgrat que fins ara no se n'hagi parlat, allò més important són les noies i nois que han passat un moment o altre pel GEB, els dissabtes i a les excursions. Són més de 300 persones les que ens han acompanyat aquests deu anys i segur que sense ells avui no en podríem estar parlant. A hores d'ara, ningú no pot saber si el GEB durarà pocs o molts més anys, però arribar als deu anys ja ha estat tot un èxit. És per això que aquest any el volem celebrar d'una forma especial; aquest estiu es tornarà a anar al Delta de l'Ebre amb bicicleta i es farà una trobada d'exmonitors i de totes aquelles persones que en un moment o altre hagin estat inscrites al GEB... i, potser, fins i tot alguna sorpresa més. ■

Els monitors del GEB

En Josep Vilaplana Triola, popularment conegut com en Pitu Ferrer, ha estat sempre una persona inquieta, motiu pel qual s'ha ficat en la majoria d'iniciatives que s'han dut a terme a Bescanó. Així doncs, no és gens estrany que hagi deixat la seva empremta en el Club de Futbol i la Penya Ciclista, que hagi fet teatre a l'Alba, tant de jove com de gran, que formés part de la junta que durant molts anys va organitzar la festa de la vellesa, que programés les primeres sessions de cinefòrum que es van fer a Bescanó -municipi pioner de les comarques gironines en aquest tipus d'activitat-, que impulsés la guarderia i que, fins i tot, fos regidor de l'Ajuntament, encara que va deixar-ho a mitja legislatura. Tampoc no ha d'estranyar que l'any 1997 l'Ajuntament li donés la Placa de la Vila en reconeixement per la seva estima a Bescanó i que l'Alba Bescanonina n'hi donés una altra per la seva dedicació al teatre.

"Pitu Ferrer", un bescanoní inquiet

Va néixer el 31 de desembre de 1923 a la casa que la seva família tenia al carrer de Dalt, on el seu pare tenia la ferreria, negoci que, posteriorment, va ampliar a l'instal·lar un taller de reparació de bicicletes en una habitatge del costat, i que tenia la competència de la ferreria d'en Vilert. *"Quan era petit, des del taller es veia tota la carretera, perquè entre casa i la carretera només hi havia can Mateu i ca la Carmelita"*, explica en Pitu Ferrer, que puntualitza que *"tot i que ara torna a portar el nom de sempre, el carrer de Dalt també s'havia dit carrer d'Anglès quan jo era petit i carrer de Fermín Galán i García Hernández durant l'època de la República, ja que aquests eren dos militars republicans que van ser afusellats a Jaca abans de la proclamació de la República; i també carrer José Antonio Primo de Rivera durant l'època franquista"*.

"En aquest carrer també hi havia la majoria de cases i comerços del poble, can Cua, cal Carnisser, can Peret de cal Gall, l'Estanc, ca l'Andalet, la barberia Sant Pere, la botiga de betes i fils de cal Xerric a can Font, can Dorca, la botiga de robes de ca la Llistera, la ferreria i el taller de bicicletes de casa, la botiga de mitjons i roba de can Ramon Charleston, la merceria Serrat a can Manel, can Fandilla i també la botiga de vins de can Sanmartí, on hi havia una vídua i una minyona que feien la millor ratafia que he provat mai", afegeix en Josep.

Dels seus anys d'estudiant explica que, tot i que abans l'escola havia estat a la plaça, quan ell va anar-hi ja era a can Sambola *"i això que vaig anar-hi molt aviat"*, destaca en Pitu, que recorda la següent anècdota: *"jo portava una bossa de cuir que m'havien portat els Reis i quan plovia el mestre em deia que m'hi posés dins i ell l'estiraria"*. *"En un principi els nois i les noies anàvem separats, però cap al final de la República, en temps del Sr. Joan Vilanova, vam anar junts"*, continua en Josep, que assegura que amb aquest mestre es va consolidar

una estabilitat en el professorat que havia començat amb el Sr. Simón però que al principi *"era impensable, ja que jo vaig arribar a tenir 11 mestres, el primer dels quals era el Sr. Francesc Suñer"*.

Pel que fa al temps de lleure, de petit, en Pitu jugava *"a la rutlla; el rotllo, que es jugava amb una goma d'un taló de sabata, i molts altres jocs, però el que més practicàvem era el futbol"*. *"Amb 9 anys vaig fundar un equip de futbol al qual vaig anomenar Recreatiu Bescanoni, ja que aleshores jo coneixia el Recreativo de Granada, i amb el Recreatiu Bescanoni vam jugar de 1933 a 1936"*, explica en Josep, que recorda que *"jugàvem amb el Salt i a vegades anàvem a jugar al camp de Montfullà, que era al mig d'un bosc"*.

Malgrat haver jugat alguna vegada amb una pilota feta amb draps, el més habitual és que ho fessin amb les pilotes de cuir que venien en el taller de bicicletes de casa seva. *"Posàvem 10 cèntims cada un i la compràvem i encara que no eren molt bones, perquè normalment eren boterudes i força mal cosides, ja ens anaven bé"*.

De fet, el futbol ha estat la gran passió d'en Pitu, que va jugar-hi dels 17 als 31 anys en el C.F. Bescanó, tret de dues temporades (1947 i 1948) en què no hi havia equip al poble i va fer-ho amb el Cornellà de Terri. Tots aquests tretze anys, en Pitu va jugar, primer com a extrem dret i després com a mig volant, a Segona Regional, *"una categoria que abans era molt més difícil que ara, ja que aleshores només hi havia un grup en comptes dels tres que hi ha actualment a Girona"*.

Al deixar de jugar, va fer dos anys d'entrenador juntament amb en Pere Freixenet i va entrar a la Junta Directiva presidida pel Sr. Casademont, al qual va rellevar en el càrrec, arribant a presidir al C.F. Bescanó durant 12 anys, de 1967 a 1979, tal com es destaca a la placa d'agraïment que li va lliurar el Club el 30 de juny del 79.

A més del Bescanó, l'altre club que sempre ha tingut el cor robat a en Pitu ha estat el Reial Club Esportiu Espanyol, al qual va aficionar-se *"quan de petit el meu pare em portava en bicicleta a veure futbol a Bonmatí, Anglès,..."* i que avui en dia continua anant a veure *"cada cop que els diumenges a la tarda juga a l'Estadi de Montjuïc, on va amb l'autocar de la Penya d'Olot"*.

A més del futbol, en Pitu també ha estat un gran afeccionat al ciclisme, un esport que coneix bé des de molt petit, ja que *"abans de la guerra, a casa ja tenien l'equip ciclista Vilaplana, que estava integrat per en Quim de cal Cabrer, el Rajoler de Vilanna, en Riera de cal Cuní, etc. i durant la Festa Major organitzàvem les curses de cintes, que els ciclistes havien d'enfilat"*.

No ha de resultar estrany, doncs, que el Pitu hagi rebut també una placa d'agraïment per la seva dedicació a la Penya Ciclista de Bescanó, ja que durant molts anys tots els diumenges anava al darrere dels ciclistes amb la seva furgoneta, fent les funcions de cotxe-escombra. *"Als 72 anys vaig tenir una feridura i vaig deixar d'anar-hi i des d'aleshores cada cop surten menys"*, diu en Josep, que destaca que la padrina de la penya és la popular cantant Nina.

En Pitu Ferrer, vestit de mariner als 4 ó 5 anys. Recorda que per fer-li aquesta fotografia unes veïnes li van arrissar els cabells.

En Pitu amb una vespa enramada amb motiu de la tradicional benedicció de la festivitat de Sant Cristòfol.

En Pitu, que des de l'any 50 viu a la casa del carrer Major on també hi ha el negoci familiar, una botiga d'electrodomèstics i també de bicicletes amb taller de reparacions inclòs, anava als actes polítics que abans de la guerra ERC celebrava al Centre Republicà i els monàrquics a la Sala d'en Pere, i després explicava el que s'havia dit a persones del poble que hi estaven interessades però que no assistien als actes i que li donaven una petita compensació econòmica.

Parlant d'obtenir ingressos, durant la guerra civil i al llarg de dos anys, en Josep es va dedicar a vendre diaris cobrant 3 cèntims per unitat. *"Jo venia els moderats, com ara "La Humanitat", "El Diluvi"... i en Quimet*

En Josep Vilaplana amb els corredors de la Penya Ciclista de Bescanó i la seva padrina, la cantant Nina, en una de les seves múltiples sortides.

de can Codina venia els procomunistes, de manera que al principi ell en venia molts però al final va haver de plegar”, comenta en Pitu, que assegura que, a més d’estar informat del que passava al front a través de la lectura dels diaris, amb el que guanyava anava al cinema i la resta ho invertia comprant a la mateixa llibreria d’en Puntí de Salt, que era qui li facilitava els diaris, novel·les com ara “les de la col·lecció del detectiu Nick Carter, i les d’intriga de Doc Savage, així com les de misteri de La Sombra o d’indis de Karl Malden, amb títols tan emblemàtics com “Por las tierras del profeta” i “Por la pampa”.

Per la seva família la postguerra va ser més dura que la guerra, ja que durant aquesta època tenien aliments perquè molts clients de la ferreria i el taller pagaven amb espècies. De totes maneres, les esmentades novel·les van permetre que a casa seva no ho passessin tan malament, ja que en Josep va canviar-ne moltes “per fruites i cereals a pagesos com en Miliu de can Calot, que durant la guerra havia estat mariner del Canàries”.

A part dels esports, una altra de les grans passions de tota la vida d’en Josep, que l’octubre de 1957 es va casar amb la Dolors Moreno, llevadora de Bescanó, amb la qual han tingut quatre filles i un fill, que li han donat 9 néts que aviat seran deu, ha estat el teatre, motiu pel qual el 8 d’agost de 1997 l’Alba Bescanonina li va lliurar una placa d’agraïment per la seva dedicació. “Em vaig apuntar al teatre quan tenia 24 anys per interpretar el sàinet “La meva senyora”, que va ser la meva primera obra, i hores d’ara encara dura, ja que vaig fer els Pastorets de 1998”, explica en Pitu, que assegura que tradicionalment es feien tres obres cada any, dues d’elles per Sant Josep i Nadal, tot indicant que “algunes van tenir molt d’èxit i vam fer gires, com per exemple “D’aquesta aigua no en beuré” i “L’ànima morta”.

Tot i aquest ritme de vida frenètic, en Josep encara ha tingut temps per ser un dels veïns del poble, juntament amb en Campassol, que fa 40 anys van fundar la Cavalcada de Reis. “Aleshores anàvem a buscar la roba als Salesians i havíem de tornar-la l’endemà al matí”, manifesta en Pitu, que assenyala que “els caramels que es donaven a la mainada eren els que la Fagor ens regalava”.

En Josep Vilaplana amb a seva germana Carme davant del taller de bicicletes l’any 1944-45, en l’època que feia el servei militar a la Maestranza d’Artilleria de Barcelona.

També fou un dels fundadors de la Festa dels Vells, que en un principi consistia en un àpat al qual es convidava als avis però que havien de pagar els acompanyants. “Més endavant organitzàvem una festa anual i fèiem havaneres,... i fins i tot un any va venir en Lluís Llach”.

A més va tenir temps per portar, juntament amb Mn. Pere Prats i el mestre Lluís Comamala, les sessions de cinefòrum a Bescanó “que va ser el primer poble de les comarques gironines on es van fer”; i també per ser un dels impulsors de la creació de la guarderia, així com per ser regidor de l’Ajuntament “encara que vaig deixar el càrrec al cap de dos anys perquè no m’entenia amb l’alcalde”.

Quan se li fa notar el mèrit que té la seva implicació en la majoria d’activitats que s’han dut a terme a Bescanó, en Pitu ho justifica dient que “jo sempre he estat una persona inquieta, a més, en el taller de bicicletes de casa sempre hi havia gent i les coses m’han anat venint i jo només he anat dient que sí”. En Josep és del parer que “a Bescanó sempre s’han fet coses i la gent que diu que no, sol ser la mateixa que no s’implica ni participa en cap activitat”. ■

Ramon Ponsatí

El contes són molt divertits i a tots ens agraden i els de 6è ens hem dedicat a inventar contes una mica impossibles, d'aquells que passen al "País de les coses al revés" i perquè veieu que amb imaginació es poden fer coses ben divertides us en volem presentar una petita mostra. No els hi podem posar tots, ja que el mestre ens ha dit que hem de deixar lloc per a les altres seccions de LA PILASTRA, però esperem que aquesta petita selecció us agradi.

La ciutat amb l'anti al davant

Hi havia una vegada una ciutat que es deia Antifinlàndia i era molt estranya. Una noia que es deia Rut va voler anar a descobrir el secret d'Antifinlàndia. Un dia es va decidir, va agafar l'avió i se n'hi va anar. Va arribar-hi. Semblava una ciutat com totes les altres, però la Rut va sentir, mentre passejava pel carrer, una senyora que deia:

- On és l'antibotiga?

Ella va pensar què deuria ser, però no ho sabia (una antibotiga és un lloc on s'hi venen coses de franc i no s'hi ven res).

La Rut va preguntar a una senyora:

- Escolti senyora. Sabria dir-me on és el restaurant?

- Un restaurant! Aquí no hi ha restaurants, hi ha antirestaurants!

- I que són els antirestaurants?

- Els antirestaurants són millors que els restaurants.

Els antirestaurants són com un bar, una pizzeria i un restaurant a l'hora.

- Només en tenim tres. És una ciutat petita, però tampoc no tan petita. En tenim tres perquè els anticarrers condueixen a tots els llocs i no et perdràs pas.

- No m'ho puc creure!

- I on és aquest antirerestaurant?

- Tira endavant i ja el trobaràs...

- Però, només tirar endavant?

- Sí!- Gràcies

- Adéu!

- Adéu!

La noia es va encaminar per l'anticarrer i va trobar l'antirerestaurant. Va antidinà, que vol dir que es comença

per les postres, després pel 2n plat i s'acaba pel primer. Tot al revés. I quan va acabar va demanar a un senyor:

- Escolti senyor. On podria trobar un hotel?

- Un hotel! Aquí no n'hi ha d'hoteles, hi ha antihoteles!

Tu no deus ser d'aquest país? -li va dir.

- Doncs no, però què vol dir antihotel?

- És un edifici on hi ha les habitacions de més antiluxe i menys antiluxe. No hi ha estrelles al costat perquè aquest edifici té habitacions de 4, de 5, de 3, de 2 i d'1 estrella. Depèn dels diners que tinguis pots anar a una habitació o bé a una altra.

- Mira que bé! i on es troba aquest antihotel?

- Tira endavant per l'anticarrer i ja el trobaràs.

- Només tirar endavant?

- Sí!

- Gràcies. Adéu!

- Antiadéu!

Quan va sentir: antiadéu, la Rut es va posar a riure. Antiadéu volia dir hola. La Rut va trobar l'antihotel i s'hi va instal·lar dues setmanes i va tenir temps de conèixer moltes paraules noves com antiescola, que era un lloc on no s'hi estudiava, només s'hi feien esports i s'hi jugava. Allà també hi havia l'antiboli, que era com un boli però que esborrava i que guixava com un llapis. També va conèixer l'antibrut, que era un "esprai" que ho mantenia tot net. Això deuria agradar molt a les mares! I moltes paraules més.

I anticonte anticontat, anticonte antiacabat!

Antifi.

Estefania Ruano

La guerra amb l'in al davant

Un incavaller volia salvar la princesa, la tenien els enemics. L'incavaller pensava que la princesa era insalvable, però era inevitable, ell l'havia de salvar.

Però l'incavaller era tan insegur que no s'atrevia a anar-hi. Pensava:

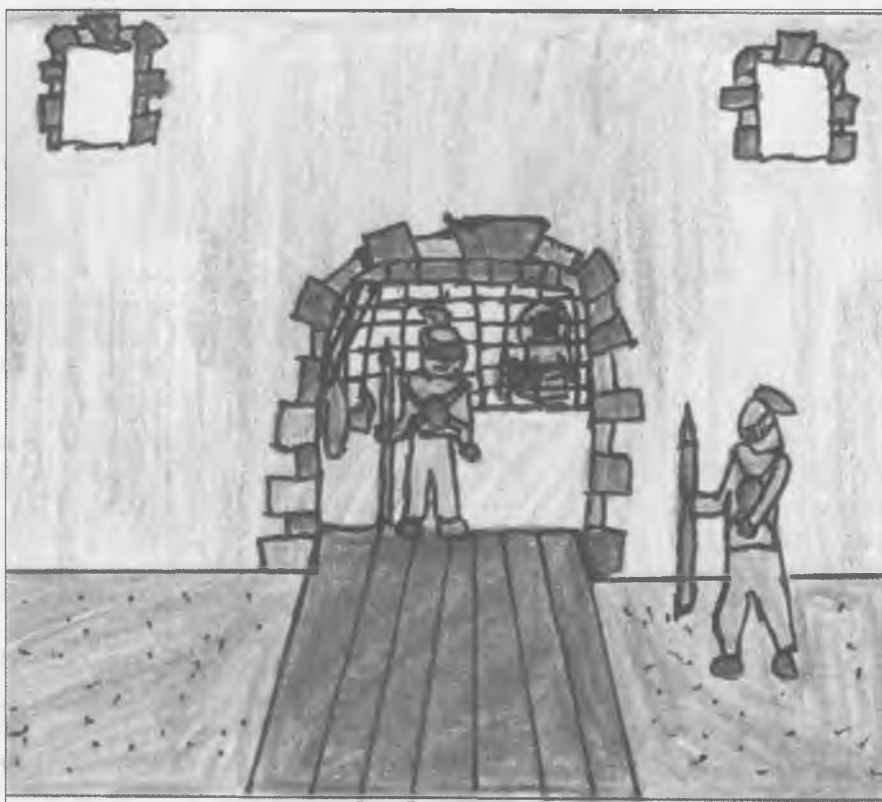
- I si algun insoldat em captura i em posa a la presó per sempre i, a més, no em donen menjar?

La princesa inamovible d'allà on era, va demanar a un inmag (que no sabia mai el que es feia) que li digués a l'incavaller que per salvar-la s'havia de disfressar i així es faria passar per un insoldat.

L'incavaller va poder salvar la princesa i es van incasar per l'església, com tot cristià ha de fer. Ah! I també van tenir un fill, tan insegur com el seu pare.

I van ser infeliços i no van menjar anissos.

Manel Montalbán

El planeta de l'in al davant

Un bon dia en Willy va anar a la Innasa, que era un lloc on la Lluna venia a tu enlloc d'anar-hi nosaltres. Van voler fer venir el planeta de l'in al davant i en Willy es va presentar voluntari per anar al planeta amb el seu indescapotable, que era un cotxe no descapotable. Va entrar al planeta i va trobar una dona que portava un burro al damunt...

- Però què fa anant amb un burro al cap? Què no va damunt el burro?

- No vaig amb un inburro!

En Willy va anar tirant per un carrer on va veure una colla d'homes que feien una casa al revés i els va dir:

- Per què feu la casa al revés?

- No! Nosaltres fem una incasa!

- D'acord, va dir en Willy.

En Willy camina que caminaràs va arribar a una granja on hi havia un cartell que deia:

"Granja d'imporcs"

- Granja d'imporcs? Es deuen haver equivocat, va pensar en Willy.

En Willy va trucar a la porta i al primer toc la porta es va obrir ella sola com per art de màgia.

Quan va entrar va veure una colla de porcs volant per

tot arreu i el pagès assegut damunt un pomer en un banc de pedra i li va dir:

- Què fan aquests porcs...?

- No! Imporcs, no porcs, IMPORCS!

- Quina passada, el planeta de l'in al davant. M'hi quedo a viure.

Pau Prunell

El Nadal a l'escola

Quan comença a arribar el mes de desembre comença a veure's tot un seguit de moviments per l'escola. Alguns passen els migdies, altres a les classes i també n'hi ha a l'entrada.

Tot comença quan els mestres ens comenten que com cada any farem el Festival de Nadal, aquesta festa que fa tants anys que els nens i nenes de l'escola dediquem als nostres pares. I comença quan ens diuen què ens tocarà fer, si una dansa, una cançó o bé una representació. Val a dir que a nosaltres ens agrada cantar i ballar i a alguns també ens agrada fer teatre i que, potser, si ens deixessin triar, voldríem fer una comèdia musical, on es cantés i es ballés i es representés una bonica història. Però, és clar, tot això porta molta feina i no es pot fer tot i a la fi les senyorettes i els mestres ens diuen el que ens ha tocat fer. També hem de dir que no sabem com s'ho fan, però allò que trien ens agrada a la majoria.

I comencen els nervis i els assaigs i les repeticions i també les queixes perquè a algú no li agrada la parella que li ha tocat o bé l'instrument que ha de tocar..., però són coses que passen i a la fi tots acabem satisfets amb el que hem de fer, tot i que de vegades els mestres es fan pesats amb tants assaigs i repeticions. Però aquell dia tot ha valgut la pena, quan veiem que ens ha quedat bé i... que la gent ens aplaudeix i.. que el teatre és ben ple, i tothom ens diu que ho hem fet molt bé.

De la mateixa manera sempre veiem que un dia, el Sr. Ramon i les senyorettes comencen a estirar paper per l'entrada de l'escola i que sempre hi ha nens i nenes que volen enganxar-lo i no cal dir quan veiem que el Sr. Ramon comença a dibuixar el decorat, sempre hi ha cua per pintar i sempre hi ha nens i nenes que ens quedem amb les ganes. El Sr. Ramon sempre ens diu que no hi ha pinzells per a tothom i que ja hi ha molta gent que pinta. Molts dels petits ja voldríem ser grans, doncs sembla molt divertit això de pintar. Quan està acabat sempre fa molta patxoca.

I un cop acabat, ve el pessebre. Els de 6è comencen a baixar les caixes dels ordinadors, a treure les taules del Laboratori, a tapar les taules i a buscar les figures, i el suro... i els arbres... i les cases que es guarden sota l'escala de pujar a dalt. Tothom hi vol posar coses i de

tant en tant se sent la veu del Sr. Ramon que li diu a algú que no posi el riu dins la cova, que vigili amb les figures, que posi els suros al seu lloc, que no toqui les cases que es trenquen...! Hem de dir que s'organitza un bon enrenou, però al cap de dos dies ja tenim el nostre pessebre fet. És molt gran i ens agrada tenir-lo al mig de l'entrada, encara que hi ha una cosa que no ens agrada. No sabem perquè cada any ens diuen que el pessebre es mira amb les mans a la butxaca!

I arriba el dia del Festival. Els de 6è sempre venen números per a la rifa que fan. Com que són els més grans de l'escola i fan un viatge de comiat, aprofiten la diada per recollir alguns diners per al viatge.

Aquest any hi va haver alguna novetat i és que els de 6è ens van representar un conte en anglès: "*La rateta que escombrava l'escaleta*". Tots es varen disfressar d'animals i ho van fer molt bé. A la gent li va agradar molt.

També ens van quedar molt bé les danses i les cançons que tots els altres cursos van fer. I l'obra de teatre que com sempre fan els més grans de l'escola. Aquest any van representar "*Any de neu, any de Déu*". Fins i tot hi van ballar. Això ja s'assemblava més a la comèdia musical que a tots ens agradaria fer.

El darrer dia de classe, abans de les vacances, vam fer cagar el tió. Als més petits ens va cagar unes quantes llaminadures i alguna joguina i és que li vam donar molt de menjar. Als més grans els va cagar felicitacions de Nadal i és que cada nen fa una felicitació de Nadal ell sol amb llapis i pintures i després es posen dins la caixa i cadascú en treu una i és molt divertit tractar d'endevinar de qui és la que t'ha tocat. En acabar el tió vam anar a l'entrada i cada curs va cantar una nadala al pessebre o bé va dir el vers de Nadal. Els de 3r en van dir un de molt bonic, era un tros del Poema de Nadal d'en Josep M. de Segarra. I quan tothom va haver cantat vam sortir tots al pati i com cada any vam acabar menjant la xocolata que la Sra. Isabel i la Sra. Lúcia ens havien preparat i que com cada any era molt bona.

I així ha estat el Nadal a l'escola aquest any. Fins l'any que ve, que com ens han explicat els mestres sí que és l'any de la fi del mil·lenni! ■

Associació de mares i pares d'alumnes de l'escola Dr. Sobrequés

El passat 18 de novembre va tenir lloc l'assemblea general ordinària de l'AMIPA de l'escola Dr. Sobrequés prevista en els estatuts, en la qual es va produir la renovació parcial de membres de la Junta.

La Junta nova, formada per la meitat de membres de l'anterior i l'altra meitat per delegats de curs de nova elecció, vol continuar la línia de treball de l'anterior Junta i afegir algunes propostes noves de cara a donar compliment, en la mesura que es pugui, a demandes noves que plantegen mares i pares del col·legi de Bescanó.

En aquest sentit, una de les primeres actuacions serà l'edició d'un full informatiu per informar a les mares i pares dels temes que poden ser de l'interès de la majoria.

Pel que fa a temes concrets, podem assenyalar que ja tenim registrats els estatuts nous, on es recull el canvi de nom d'APA (Associació de pares d'alumnes) per AMIPA (Associació de mares i pares d'alumnes), s'introdueix el mandat dels membres de la Junta i delegats de classe per tres anys i es fixen el nombre d'assemblees ordinàries i requisits per convocar-ne d'extraordinàries.

D'altra banda, s'ha aconseguit que l'escola tingui un conserge, la qual cosa segur que afavoreix la qualitat de l'ensenyament, i es descarrega als mestres d'algunes de les funcions no docents que havien de cobrir. També

s'ha plantejat al Consell Escolar la possibilitat de fer activitats d'educació viària de cara a millorar el comportament dels nens i nenes i especialment dels joves.

Els membres de la Junta volem encoratjar totes les mares i tots els pares a assistir, tant a l'assemblea general com a les activitats, reunions i col·loquis que al llarg del curs s'organitzin, perquè, malauradament, hem de lamentar l'escassa participació, tant a l'última assemblea com a les sessions informatives, amb les acadèmies d'informàtica i anglès que realitzen activitats extraescolars.

La Junta Directiva de l'AMIPA pel curs 1999-2000 està integrada per:

President	Jordi Llach Expósito (P4 A).
Vicepresidenta	Anna Comas Soler (P5 B).
Secretària	Fina Jiménez Rigall (P4 B).
Tresorera	Pilar Bayé Valls (4t B).
Vocals	Miquel Gironès Bosch (2n), Rosa Roig Paradell (P5 A), Adriana Casademont Ruhí (3r), Joan Casas Janer (5è), Salvador Massó Rabionet (6è), Lourdes Ramos Sierpes (P3), Joan Bataller Garriga (1r) i Anna Andreu Regincòs (4t A).

El Nadal a la Llar d'infants.- Com cada any, la Llar d'infants de Bescanó va celebrar les festes nadalenques decorant les dependències del centre i amb diverses activitats, com per exemple, el caga tió i la tradicional visita dels patges de SS.MM. el Reis Mags d'Orient, tal com s'aprecia a la fotografia.

L'ecologia de cada dia

Darrerament tots hem sentit parlar molt d'ecologia i, per tot arreu surten organitzacions i persones que, individualment o bé col·lectivament, fan una crida a la societat tot intentant sensibilitzar-la enfront de determinats perills que pot ocasionar una actitud poc sensible envers el medi ambient. Sovint es pot arribar a pensar que l'ecologia només és cosa de les grans empreses, de les centrals nuclears (quant a contaminació), dels governs (que hi han de posar els mitjans). I no és així, tots nosaltres podem fer moltes coses per aconseguir millorar el medi ambient. Perquè, tal com els diem a l'escola als nens i nenes:

- Si nosaltres no tenim cura del nostre planeta, que és la nostra casa, qui en tindrà cura?

- De moment, no tenim un altre planeta on anar si espatllem aquest! I encara que en tinguéssim, no procurem mantenir sempre la nostra casa en bon estat? Per què no hem de fer el mateix amb la Terra?

Nosaltres no hem volgut donar grans lliçons magistrals sobre ecologia, tan sols volem, des d'aquí, intentar sensibilitzar la gent a fi que entre tots puguem millorar el medi ambient del nostre poble, i si tots els pobles fan el mateix, serà la nostra comarca qui millorarà...i si ho fan totes les comarques serà Catalunya...

I què podem fer? Doncs des d'aquí anirem donant consells pràctics sobre això que hem anomenat l'ecologia de cada dia.

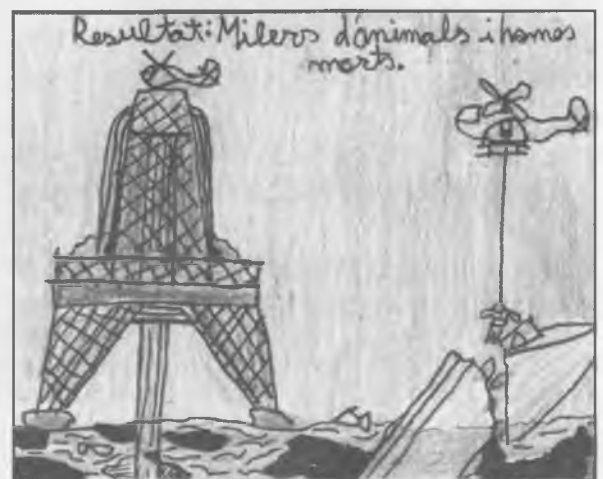
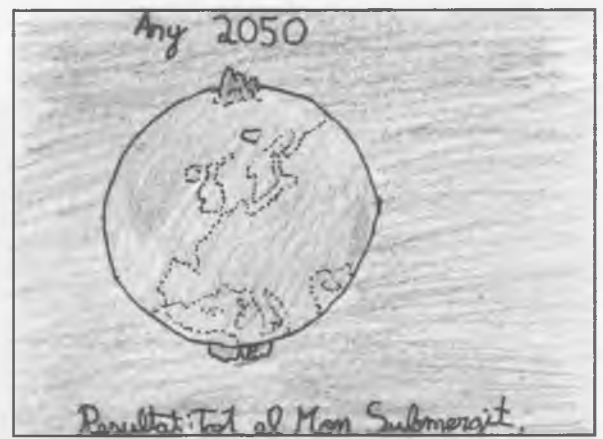
Ara que fa fred podem pensar en el que significa tenir un bon aïllament de portes i finestres. Si procurem tenir la casa ben aïllada:

- Es cremarà menys carbó, butà, gas-oil, petroli o fusta, hi haurà menys diòxid de carboni i altres gasos que generen l'anomenat "efecte hivernacle". L'efecte hivernacle vol dir l'augment de temperatura que experimenta la Terra, amb el risc de desglaç que això representa i el conseqüent augment del nivell del mar.

- Si no cal cremar tant de carbó a les centrals tèrmiques, perquè no es gasta tanta energia, hi haurà menys pluges àcides, menys mineria a cel obert (per tant, menys degradació del paisatge) i menys contaminació atmosfèrica. Contaminació que causa problemes de salut a les persones i sobretot a les que pateixen alguna malaltia de l'aparell respiratori.

- Si consumim menys electricitat (amb un bon aïllament es perd menys escalfor), no hi haurà tants residus nuclears, ni tantes restes de mineria d'urani, ni la necessitat de construir més centrals nuclears i, per tant, es redueix la possibilitat d'accidents). Amb menys consum d'energia elèctrica potser no hi hauria necessitat de fer més línies d'alta tensió. També es podria millorar la utilització de les energies alternatives.

- Si gastem menys petroli, vol dir que hi haurà una menor alteració de la vida silvestre, menys torres de perforació marines, menys petroliers al mar i menys possibilitats d'accidents i vessaments de petroli al mar. Tots hem vist darrerament els estralls que ocasiona un accident d'un d'aquests grans petroliers al mar, contaminació de les costes, pèrdua d'animals marins i el cost econòmic que la recuperació del litoral representa. ■

Il·lustracions Eudal Rossell

Torneig i curset de tennis a Bescanó

Guanyadors del torneig de tennis celebrat l'estiu de l'any passat al poble.

El tennis ha estat l'últim esport que s'ha incorporat a les activitats esportives del poble. L'estiu de l'any passat es va instal·lar una xarxa a la pista exterior del pavelló i es va disputar un torneig, que va ser patrocinat per Citroën i Caixa de Girona.

Vist l'interès que va mostrar la gent davant d'aquest torneig, l'organització va decidir fer un curset de tennis obert a tota la mainada del poble i també de fora. Per ara el curset està resultant un èxit i s'espera que en els pròxims mesos el número de participants augmenti encara més.

Actualment, tots els dissabtes al migdia, s'estan donant classes d'iniciació al tennis a mainada d'entre 7 i 9 anys i es preveu que per tancar el curs se celebri un torneig entre tots els inscrits durant els dissabtes del mes de juliol.

Un cop s'hagi disputat aquest torneig, es repartiran els premis corresponents el cap de setmana de la Festa Major, és a dir, els dia 5 ó 6 d'agost. ■

Èxit de participació en les sessions d'iniciació esportiva i gimnàstica de manteniment

Més de mig centenar de persones participen en les sessions de gimnàstica de manteniment per a adults i gent gran que des del mes de gener es desenvolupen en el Local de Sant Llorenç de Bescanó i en el Centre Social de Monfullà així com a les d'iniciació esportiva adreçades a la mainada que es fan en l'esmentat local de Bescanó. Aquestes sessions s'emmarquen dins les activitats de l'Escola esportiva de Bescanó, organitzada per les regidories d'Esports i Joventut i Serveis Socials.

Per ser la primera vegada que s'organitzen sessions de gimnàstica de manteniment per a adults i gent gran, la resposta ha estat molt positiva, tenint present que s'iniciaren el mes de gener. Cal destacar que a causa de la gent que es va apuntar a Bescanó es va haver de crear un 2n grup, mentre que a Monfullà es va fer també un grup complet de 17 persones.

A les sessions d'iniciació esportiva, en canvi, hi ha hagut menys inscrits, encara que ja s'esperava perquè, com es va començar al mes de gener, molta mainada ja s'havia apuntat a classes o altres esports i, lògicament, ja no els quedava temps lliure.

Aquestes activitats, el monitoratge de les quals va a càrrec de l'empresa Tot oci, S.L., es preveu que es realitzin fins al mes de juny del 2000.

L'any vinent es prepararà amb més antelació i totes les sessions es faran al pavelló poliesportiu. ■

Activitats del Club Patinatge Bescanó

Una vegada més, el C.P. Bescanó us informa de les activitats de patinatge artístic que, en aquest cas, s'han realitzat des del mes d'octubre de 1999 fins al gener del 2000. Campionats, festivals i actes d'esbarjo com són l'excursió a les Fires de Sant Narcís i el típic Caga Tió que es du a terme pels volts de Nadal.

Les tres patinadores i l'entrenadora del Club que van participar a la prova de la Copa Girona, modalitat Escola, celebrada a Lloret de Mar.

Les quatre patinadores i l'entrenadora del C.P. Bescanó que competiren al campionat de la Copa Girona, modalitat Lliure, que es va fer a Platja d'Aro.

Campionats de la Federació Territorial de Patinatge

Campionat Copa Girona - Escola (F.O.)

Celebrat a Lloret de Mar el dia 10 d'octubre de 1999, el Club Patinatge Bescanó hi va presentar tres patinadores, que van obtenir els següents resultats: en categoria infantil, l'Estefania Ruano va quedar primera; mentre que en categoria juvenil, la Cristina Masó i la Raquel Llagostera van classificar-se en 3r i 11è lloc, respectivament.

Campionat Copa Girona - Lliure

Es va dur a terme a Platja d'Aro el dia 31 d'octubre de l'any passat i en la modalitat lliure (disc llarg i discs curt) hi van participar quatre patinadores del nostre Club, les quals van assolir els resultats següents: en categoria infantil, l'Estefania Ruano i la Natàlia Abascal van classificar-se en 2n i 7è lloc, respectivament; mentre que en categoria juvenil, la Cristina Masó i la Raquel Llagostera van obtenir la 3a i la 12a posició, respectivament.

Campionat Promoció I (Repesca) - Lliure i Escola (F.O.)

Aquest campionat i repesca de Lliure i Escola (F.O.) va tenir lloc a la Jonquera el 28 de novembre de 1999 i van intervenir-hi nou patinadors/es del Club. Aquest és el primer Campionat Promoció en què participava el C.P. Bescanó. Les patinadores Neus Bagué i Cèlia Hoste es van classificar en primer lloc en els grups A i B, respectivament. També van participar-hi les patinadores Raquel Gómez, Laura Creus i Paula Galindo, així com la parella mixta formada per Robert Palma i Raquel Gómez. Per la seva part, van competir a la Repesca els patinadors/es Elisabet Soler, Robert Palma, Ariadna Figueras i Cristina González.

Campionat Copa Catalana (Lliure)

Celebrada a Vandellós (Tarragona) el dia 5 de desembre de l'any passat, a la Copa catalana hi va participar la patinadora del nostre Club Estefania Ruano, que va obtenir el 7è lloc en categoria infantil. Cal destacar que es tractava de la primera vegada que el C.P. Bescanó era present en aquest campionat.

Campionat de Debutants

Se celebrà a Llagostera el 12 de desembre de 1999 i va comptar amb la intervenció de tres patinadores del Club, la Rut Palma, que va quedar 3a en categoria infantil, la Gemma Masmiquel, que va fer el 6è lloc en categoria cadet, i la Laura Claparols, que va competir en la categoria juvenil i es va classificar 1a i 2a, en les modalitats Escola (F.O.) i Lliure, respectivament.

Cal destacar que les classificacions obtingudes en aquests campionats s'han aconseguit gràcies al gran esforç i constància a l'hora dels entrenaments per part de tots, entrenadors, patinadors/es i col·laboradors.

Els patinadors/es del Club que intervingueren en el campionat de Promoció que va tenir lloc a la Jonquera.

Membres del C.P. Bescanó que van ser presents al campionat de Debutants que es va dur a terme a Llagostera.

Foto de grup dels participants en el Caga Tió que el Club va organitzar el 24 de desembre de l'any passat.

Festivals

Des d'octubre fins al gener hem participat en els següents Festivals convidats pels clubs que s'esmenten a continuació:

- **El 24 d'octubre** el Club Patí Vilobí va celebrar el seu Festival, en el qual el nostre club va participar en la modalitat de parelles mixtes, on en Robert i la Raquel van fer una exhibició al ritme d'un "Txa-txa-txa" i en Jesús i la Raquel sota les notes del tema "Time to say goodbye", d'Andrea Bocelli; i en la modalitat ball de grup, on 12 patinadors/es van intervenir en la representació de la banda sonora de "Titànic".

- **El 7 de novembre**, el Farners Patinatge Artístic, de Santa Coloma, ens va convidar a participar en el seu Festival, en el qual vam assistir-hi amb la coreografia de "Titànic".

- **El 19 de desembre**, el Club Patí Breda ens va invitar per primera vegada al seu Festival i la participació del nostre Club va anar a càrrec d'en Jesús i la Cristina amb l'exhibició de dos balls de parella: Tango i l'anteriorment citat "Time to say goodbye".

- **El 9 de gener**, el C.P.A. Sarrià celebrava el seu Festival, ens va convidar i el nostre Club va estar representat amb el "Txa-txa-txa" interpretat per la parella formada pel Robert i la Raquel.

- **El 15 de gener**, també per primera vegada, vam assistir al Festival que celebrava el Club Patinatge Serinyà, on en Robert i la Raquel van fer una exhibició de ball de parella amb el ja citat "Txa-txa-txa" i 12 patinadors/es van fer-la de ball de grup amb la també esmentada coreografia del "Titànic".

Excursions i celebracions populars

A més de participar en campionats i festivals i fer entrenaments, el Club també organitza excursions i actes de caràcter popular. Així, aprofitant l'arribada de les Fires de Sant Narcís, es van fer dues sortides a Girona (un dia per grans i l'altre per petits), que van comptar amb l'assistència de patinadors/es i entrenadores del C.P. Bescanó.

Per altra part, el dia 24 de desembre de 1999, el Club va organitzar un Caga Tió, on va haver-hi regals per a tothom. Vam aprofitar el matí per fer jocs i va ser una jornada agradable amb sorpreses per a tots.

Nota informativa

Totes les persones que tinguin material de patinatge, com són maillots, patins,...- i se'l vulguin vendre, poden descriure'l en una nota que es pot posar al taulell d'anuncis del pavelló. ■

C.P. Bescanó

La sèrie d'itineraris que us oferim ens serviran per gaudir d'una recomanable caminada i per conèixer alguns dels paisatges, monuments i indrets interessants del nostre municipi.

Itinerari núm. 1

Can Ribera amb l'espectacular alzina al costat.

Abaixador de Vilanna, Creu dels Carlins, Església Parroquial de Sant Mateu, Font del Rector, Plaça dels Suro, alzina de Can Ribera i Pou del Glaç.

Temps aproximat del recorregut: 1 hora i 45 minuts.

Comencem al veïnat de l'abaixador de Vilanna, que es troba a ponent del poble de Bescanó i, tal com indica el seu nom, quan circulava el carrilet d'Olot a Girona, servia de parada del tren.

Creuem la nacional 141, després de travessar el veïnat, pujant per una carretera asfaltada fins a trobar la Creu dels Carlins, creu de pedra que commemora l'afusellament de 7 carlins, juntament amb el pare i el fill de Can Vilallonga, esdevingut l'any 1851 (sobre aquests fets es pot trobar més informació en el llibre "La creu de Vilanna" de Dolors Vilamitjana). Temps: 10 minuts.

Per la mateixa carretera asfaltada, cap a la dreta, es passa per davant de l'Església Parroquial de Sant Mateu, que data del 1596 i compta amb un interessant porxo davant la porta principal. Temps: 3 minuts.

Seguint la mateixa carretera, deixem l'asfalt per agafar un camí carreter que trenca cap a l'esquerre i que

s'endinsa en un bosc de roures i alzines fins a arribar a la Font del Rector. Aquesta font es troba situada en un clap ben cuidat i net de sotabosc. La font és de cisterna i a primer cop d'ull és difícil de veure, ja que queda enclo-tada. Per tancar la cisterna s'hi ha col·locat una porta metàl·lica amb un escrit que diu: "Si us plau no em feu malbé que jo aigua us donaré". Aquest text actualment no és del tot cert, perquè a causa de la manca de pluja, la font ha quedat seca. Temps: 5 minuts.

Continuant endavant pel mateix camí ens unim amb el camí ral, baixant cap a un fondal travessat pel torrent de Can Rera Blanca. Temps: 10 minuts.

Un cop passat el torrent, a banda i banda del camí, hi ha unes petites feixes de pins plantades. Passat aquest punt el camí es troba enfonsat fins arribar a un encreuament a sota mateix de la Plaça dels Suro. En aquesta plaça cada any se celebra la Festa Major de Vilanna,

bonic entorn per a les sardanes i el ball. Temps: 10 minuts.

Baixant pel camí de la dreta es pot veure la carretera nacional 141. Temps: 10 minuts.

No cal que s'hi arribi, ja que cap a l'esquerra, mig amagat per la bardissa, es troba un corriol que porta fins a una petita resclosa, situada sobre el torrent de Can Creus, que s'ha de travessar. Aquesta resclosa servia per portar l'aigua als horts de Can Ribera. Una vegada sobre la resclosa, mirant cap al corrent de l'aigua, s'hi pot veure, mig tapat per les plantes i la bardissa, un pont d'un sol arc. No he pogut esbrinar ben bé per què servia aquest pont, alguns dels veïns diuen que s'anomena pont del Molí, d'altres que servia per portar aigua a una casa que hi ha més avall anomenada la Farga. Possiblement tots tenen raó i la Farga fos abans un molí.

Un cop travessada la resclosa, el camí s'enfila fins a trobar la carretera que ens porta a Can Ribera, on es troba una espectacular alzina amb una soca de 2'70 metres de perímetre i 17 metres de vol de branques d'una forma molt arrodonida. Temps: 15 minuts.

Reculant per la mateixa carretera que porta a Can Ribera, s'arriba una altra vegada a la carretera nacional 141, que s'haurà de travessar per anar a trobar la ruta del carrilet. Seguint aquesta ruta en direcció a llevant es passa per davant de la Farga i després de tornar a travessar la carretera, situat en un indret difícil de veure, es troba el Pou del Glaç. Temps: 30 minuts.

El Pou del Glaç és una construcció cilíndrica de 10 metres de diàmetre, uns 11 metres de profunditat i amb una obertura a la part superior, precisament on s'hi posava el gel. Antigament, com la majoria de pous, era cobert. Actualment la coberta ja no hi és i, val a dir, la construcció està realitzada amb pedres de rierenc.

Els pous de glaç van funcionar fins als anys 20, pocs

Vista exterior del Pou del Glaç.

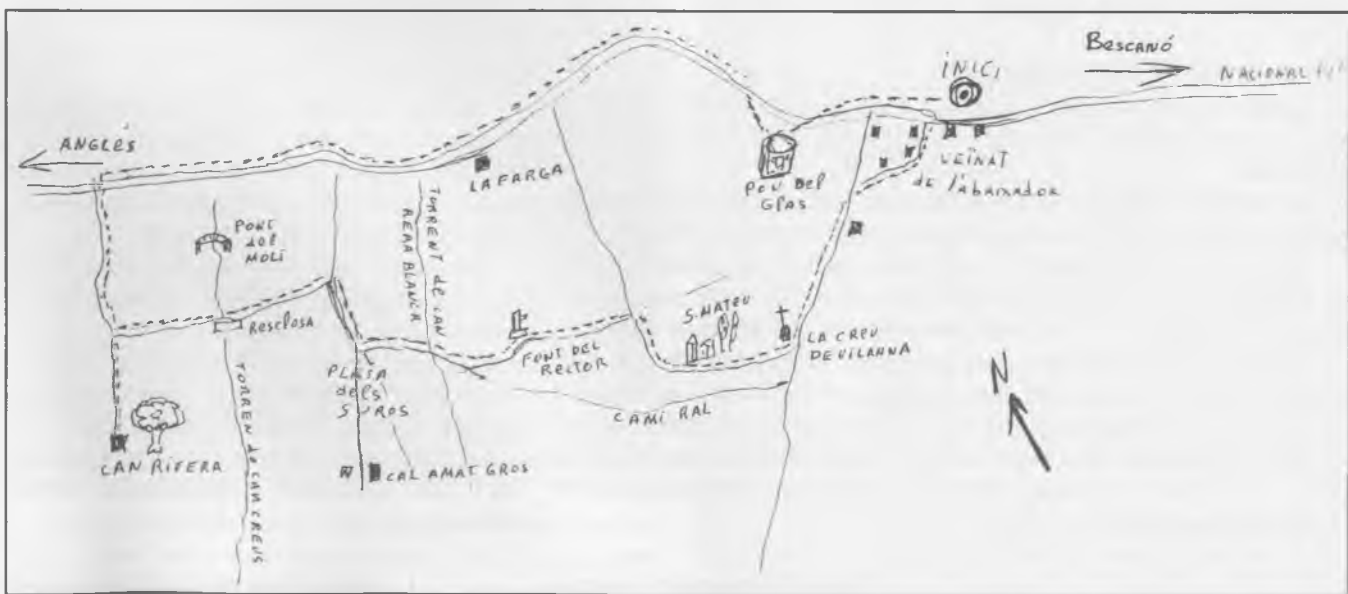
L'interior del Pou del Glaç.

arribaren fins als 30 i possiblement l'últim a funcionar va ser el d'Avenco, a prop d'Aiguafreda. El gel que s'hi guardava, i posteriorment es comercialitzava, s'utilitzava bàsicament per tres motius:

- Medicinals: curar ferides, hemorràgies...
- Conservació d'aliments.
- Fabricació de gelats.

Deixant el Pou de Glaç i seguint la ruta del carrilet, retrobem el punt de partida. Temps: 5 minuts. ■

Andreu Batallé i Soms

El racó dels nostres poetes

Aquesta secció està de sort: demanàvem poetes locals, si era possible, i com a primera poesia en tenim una d'una autora ben propera a LA PILASTRA, la Dolors Vilamitjana i Carandell, amiga de tots i en especial dels amants de les lletres catalanes, qui ens envia la poesia següent:

La Terra acarona el Buit
L'Home esdevé esclau del demà,
i, amoïnada pel que no hi ha,
aixeca el cap a l'Infinit.

Quantes sensacions omplis les artèries de l'animal!

Cau la Tarda. Roman el llibre de la Vida.
No escolto el soroll dels cabells arboris
Tot és Tot; Res és Res, Algú és Algú.
Només el succeir de l'Alba
rodola, rierol enllà,
com pedra caiguda d'incertesa,
i la dona somia absència, infantesa, amor.

Record.

El que hi ha és una dama formosa.

Dolors Vilamitjana i Carandell

Comentari mètric

El poema, al meu entendre, té tres estrofes de versos desiguals de forma lliure, menys la primera estrofa. La forma del poema recorda alguns clàssics de la nostra poesia, com per exemple Salvat-Papasseit.

La primera estrofa consta de quatre versos aguts de vuit síl·labes cadascun amb rima consonant i que rimen A-B-B-A.

La segona estrofa té un únic vers de 17 síl·labes mètriques. És un vers agut com els de la primera estrofa.

La tercera estrofa consta de nou versos de síl·labes desiguals, amb predomini de versos que acaben en paraula plana sobre paraula aguda. No hi ha entre ells cap tipus de rima.

Al llarg del poema s'observen sinalefes i altres llicències mètriques que no és del cas detallar.

Comentari del contingut

Es tracta d'un poema de tipus conceptual, que costa d'entendre, que no és de paraules que sonin bé a l'orella, però sí de riquesa de significat.

La poetessa sent el pes de la vida actual, amb tota la problemàtica moderna i busca en l'Infinit la solució als problemes del món.

Segons la poetessa sembla que la vida actual sigui (al menys per a molta gent) la successió d'un seguit de sensacions sense massa contingut. Diria que la vida és més animal que anímica, sense normes.

La poetessa es pregunta per la identitat de la persona, que està neguitosa sobre el pas del temps, que continua amb incertesa i expressa els sentiments propis de la dona sobre la infantesa, els records i allò que dona sentit a la vida: l'amor. Falten elements en la poesia per jutjar si la dama és formosa o no, ja que la boniquesa pot ser de moltes menes. ■

Lluís Comamala i Giralt

El racó de la llengua

«De la flor del gener ningú no omple el graner»

Després de les festes nadalenques, la tornada al món laboral quotidià ens fa desitjar, més que mai, el retorn del bon temps. Aquest desig ens ve augmentat per la necessitat de perllongar el dia -per Nadal, un pas de par-dal-.

La realitat, però, és que «una flor no fa maig», que equival al castellà «una golondrina no hace verano», o a l'italià «una rosa non fa mazzo». Aquestes expressions indiquen que l'excepció no fa pas la regla, com també ho escampen al Rosselló a través de la sentència: «Una flor no fa pas primavera».

La veritat és que no tothom hi està d'acord. Així, per exemple, a Figueres diuen: «Tota flor fa primavera», cosa que prova que, en matèria d'aforismes, n'hi ha per a tots els gustos. De tota manera, observem el contingut psicològic de la llengua espontània popular: allò que es diu tradueix la inestabilitat emocional de l'ésser humà -tristesia, optimisme, il·lusió, pessimisme...-

Quan escoltem «ni dona desvergonyida, ni planta pel març florida», hem d'interpretar el valor de la rectitud, ja que, de la flor del març, parlant d'arbres fruiters, poc profit se'n treu, perquè sol fer-la caure el vent o la maten les glaçades. Per aquesta mateixa raó, parlant de la flor dels cereals, tampoc no té cap altre sentit que el que directament se'n desprèn.

Ningú no pot donar de si més que el que li és propi i natural: «De bones flors raja la mel;/ de mals cors, el fel».

La flor no és fecunda en el temps que no li pertoca - «De flor de enero, nadie hincha el granero»; «En enero, flores, en mayo dolores»; «De flor de janeiro ninguém enchem o celeiro», diuen també a Portugal.

No serà de més fer notar que a Catalunya és molt general la preocupació que, quan per casualitat es troba una flor a terra per un camí o pel carrer, no s'ha d'aplegar, o bé, si s'aplega, s'ha de dir abans: «Jesús, Maria, Josep», perquè altrament podria ésser que, qui l'aplegués, s'encomanés alguna malaltia i, fins i tot, potser, s'apropriessin d'ell els mals esperits. ■

Dolors Vilamitjana i Carandell

Entreteniments

1.- Capital líquid

Un comerciant de vins mor i deixa als seus tres fills set bótes plenes de vi, set de plenes fins a la meitat i set de buides. El seu testament especifica que cada fill ha de rebre la mateixa quantitat de bótes plenes, de mig plenes i de mig buides. Es pot acomplir el seu desig? I si és així, com?

2.- Rellotges de sorra

Tenim 2 rellotges de sorra, un de set minuts i un de quatre. Volem mesurar 9 minuts. Com es fa?

3.- Les regles del transport

Una empresa de transports no deixa que els passatgers portin dins de l'autobús paquets de més de 4 pams de llargada. Un senyor porta una canya de 5 pams que no es pot plegar ni desmuntar i el xofer li deixa portar dins l'autobús. Com és això?

4.- El cas de les dones geloses

Tres marits que viatgen amb les seves esposes arriben a un riu. Allà hi troben una barca que sols pot portar 2 persones cada viatge. Les dones són extremadament geloses, de tal manera que cap home no pot estar acompanyat d'una dona si la seva dona no està present. Com creuen el riu?

SOLUCIONS

1.- CAPITAL LÍQUID
AJUNTEN EL CONTINGUT DE 4 BOTES MIG PLENES PER FER-NE 2 MES DE PLENES. ARA HI HA 9 BOTES PLENES, 3 DE MIG PLENES I 9 DE BUIDES. TOTES SÓN DIVISIBLES PER TRES.

2.- RELLOTGERIA DE SORRA
POSEU ELS 2 RELLOTGES EN FUNCIONAMENT QUAN EL RELLOTGE DE 4 MINUTS S'ATURI, INVERTIU-LO (HAN PASSAT 4 MINUTS). QUAN EL RELLOTGE DE 7 MINUTS S'ATURI, INVERTIU-LO (HAN PASSAT 7 MINUTS). QUAN EL RELLOTGE DE 4 MINUTS S'ATURA PER SEGONA VEGADA (HAN PASSAT 8 MINUTS), EL RELLOTGE DE 7 MINUTS HA FUNCIONAT UN MINUT INVERTIT I UN ALTRE COP I QUAN ARRIBA A BAIX HAN PASSAT ELS 9 MINUTS.

3.- LES REGLES DEL TRANSPORT
HA FET UN PAQUET AMB LA CANYA COM EL DE LA FIGURA:

4.- EL CAS DE LES DONES GELOSES
A 1 EL SEU HOME CREUEN EL RIU A RETORNA, CREUEN ELS HOMES DE B I C L'HOME D A RETORNA B I C CREUEN EL RIU B I EL SEU HOME RETORNA A I B TORNEN A CREUAR EL RIU L'HOME DE C RETORNA ELS HOMES DE A I B CREUEN EL RIU C RETORNA, C I EL SEU HOME CREUEN

* Jocs i entreteniments trets del llibre "Jocs de recreació mental per a molt intel·ligents" Vol. 2, de James F.Fixx, de l'Editorial Gedisa.

En aquesta sopa hi trobaràs els cognoms dels regidors actuals de l'Ajuntament de Bescanó.

SOLUCIO:
BAGUE, BOSCH, COMAMALA, FERRER, FRIGOLE, HORTAL, SOLER, SOY
VIADER, VIIA PLANA, VINSAS

I en aquesta hi trobaràs els noms d'antics regidors de l'Ajuntament que ara ja no ho són.

SOLUCIO:
BATALLER, BOADA, CAMPASOL, CARRERAS, CASADEVALL, COMERMA, ILLA,
MARQUÈZ, MASMIQUEL, PARDO, PRAT, RIERA

P U N T S T A R G E T A

Regals

per a tothom...

Comprant amb les targetes de Caixa de Girona, en restaurants, botigues, benzineres... o a qualsevol altre tipus d'establiment, **tindrà regals.**

Per cada 1.000 ptes de compra, obtindrà un punt. Quants més punts acumuli, més i millors regals podrà escollir del nostre catàleg.

Demani el seu catàleg a les nostres oficines o consulti'l a www.caixagirona.es

...amb les targetes
de Caixa de Girona

Caixa de Girona